

Tredje Moseboken

Tredje Moseboken kallas också Leviticus (latin för "prästboken") och Vajikrá (hebreiska för "kallade", 1:1). Boken återger de regler som Mose fick från Gud under den sista månaden vid berget Sinai (i mars-april, kanske 1445 f Kr, jfr 2 Mos 40:1, 4 Mos 1:1). Reglerna gäller offerttjänsten (kap 1-7), prästvigning (8-10), rituell renhet (11-15) och folkets helighet (17-27). Det mest kända kapitlet handlar om den stora försoningsdagen (kap 16). De olika offren visar på syndens allvar och vägen till återupprättad gemenskap, och pekar profetiskt fram mot Kristus (Hebr 8-10).

Brännoffret

¹ HERREN kallade på Mose och talade till honom från uppenbarelsetältet. Han sade:

² Säg till Israels barn: När någon bland er vill bära fram ett offer åt HERREN ska ni ta ert offer av boskapen, antingen av nöt eller småboskap.

³ Om han vill bära fram ett brännoffer från nötboskapen, ska han ta ett felfritt djur av hankön och föra fram det till uppenbarelsetältets ingång för att han ska räknas som välbehaglig inför HERRENS ansikte.

1:3 brännoffer Brännoffret (hebr. oláh, "stigning") var det enda offret där hela djuret överläts till Gud (vers 9), ett kostsamt offer som förknippades med bön och tillbedjan. **1:3** hankön Hondjur sparades oftast för att ge kalvar och mjölk.

⁴ Han ska lägga sin hand på brännofferdjurets huvud, och det blir då välbehagligt och till försoning för honom.

⁵ Han ska slakta ungtjuren inför HERRENS ansikte, och Arons söner, prästerna, ska bära fram blodet och stänka det runt omkring på altaret som står vid ingången till uppenbarelsetältet.

⁶ Sedan ska han få brännofferdjuret och stycka det,

⁷ och prästen Arons söner ska göra upp eld på altaret och lägga ved på elden.

⁸ Sedan ska Arons söner, prästerna, lägga styckena, huvudet och fettet på veden som brinner på altaret.

⁹ Men inälvorna och fötterna ska tvättas i vatten och därefter ska prästen bränna alltsammans på altaret. Det är ett brännoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

¹⁰ Om han vill bära fram ett brännoffer av småboskapen, av fåren eller getterna, ska han ta ett felfritt djur av hankön.

¹¹ Han ska slakta det inför HERRENS ansikte vid norra sidan av altaret, och Arons söner, prästerna, ska stänka blodet runt omkring på altaret.

¹² Han ska stycka djuret i dess delar, tillsammans med huvudet och fettet, och prästen ska lägga dem på veden som brinner på altaret.

¹³ Men inälvorna och fötterna ska tvättas i vatten och därefter ska prästen offra alltsammans och bränna det på altaret. Det är ett brännoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

1:4 2 Mos 29:10. **1:9** 2 Mos 29:25. **1:9** tvättas i vatten Troligen för att avlägsna maginnehåll och gödsel (jfr 2:3).

14 Och om han vill bära fram åt HERREN ett brännoffer av fåglar, ska han ta sitt offer av turturduvor eller unga duvor.

15 Prästen ska bära fram djuret till altaret och vrida huvudet av det och bränna det på altaret. Blodet ska kramas ut på altarets sida.

16 Men krävan med dess orenhet ska han ta ut och kasta på askhögen vid östra sidan av altaret.

17 Han ska fläka upp fågeln vid vingarna, dock utan att slita loss dem, och prästen ska bränna den på altaret, på veden som ligger på elden. Det är ett brännoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

2

Matoffret

1 När någon vill bära fram ett matoffer åt HERREN, ska hans offer bestå av fint mjöl. Han ska hälla olja på det och lägga rökelse ovanpå.

2 Han ska bära fram det till Arons söner, prästerna, och prästen ska ta en handfull av mjölet och oljan samt all rökelsen och bränna det på altaret som ett påminnelseoffer. Det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

3 Det som är över av matoffret ska tillhöra Aron och hans söner. Bland HERRENS eldsoffer är det högheligt.

2:1 3 Mos 6:14f. **2:1** matoffer Hebr. minchákan också översättas "hyllningsgåva/tribut". **2:1** mjöl ... olja Vetemjöl och olivolja var den dagliga stapelfödan (1 Kung 17:12). **2:3** tillhöra Aron och hans söner Prästerna hade sin försörjning genom andelar av offren (4 Mos 18:8f).

⁴ När du vill bära fram ett matoffer av det som bakas i ugn, ska det vara av fint mjöl, osyrade kakor blandade med olja och osyrade tunnkakor smorda med olja.

⁵ Om ditt offer är ett matoffer som tillreds på plåt, ska det vara av fint mjöl, osyrat och blandat med olja.

⁶ Du ska bryta sönder det i stycken och hälla olja på det. Det är ett matoffer.

⁷ Om ditt offer är ett matoffer som tillreds i panna, ska det tillredas av fint mjöl med olja.

⁸ Varje matoffer som är tillrett på något av dessa sätt ska du föra fram till HERREN. Det ska bäras fram till prästen och han ska ta det till altaret.

⁹ Sedan ska prästen ta den del av matoffret som utgör påminnelseoffret och bränna det på altaret. Det är ett eldoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

¹⁰ Det som blir över av matoffret ska tillhöra Aron och hans söner. Bland HERRENS eldoffer är det högheligt.

¹¹ Inget matoffer som ni bär fram åt HERREN ska vara syrat, för ni ska inte bränna något av surdeg eller honung som eldoffer åt HERREN.

¹² Som förstlingsoffer ska ni bära fram sådant åt HERREN, men på altaret får det inte komma för att vara en ljuvlig doft.

¹³ Alla dina matoffer ska du beströ med salt. Du ska inte låta saltet i din Guds förbund fattas på ditt matoffer. Till alla dina offer ska du offra salt.

2:11 surdeg Kom att symbolisera jäsende synd (2 Mos 12:15f, Luk 12:1, 1 Kor 5:6f). **2:12** 3 Mos 23:17, 2 Krön 31:5. **2:13** Hes 43:24. **2:13** salt Motverkar förruttelse och symboliserade därför renhet och förbundstrohet (jfr 4 Mos 18:19, Matt 5:13), även bland omkringliggande folk.

14 Om du vill bära fram ett matoffer åt HERREN av den första skörden, ska du till ett sådant matoffer bära fram ax av grönskuren säd, rostade över eld och sönderstötta.

15 Du ska hälla olja på offret och lägga rökelse på det. Det är ett matoffer.

16 Prästen ska som påminnelseoffer bränna en del av de sönderstötta axen och oljan tillsammans med all rökelsen. Det är ett eldsoffer åt HERREN.

3

Gemenskapsoffret

1 Om någon vill bära fram ett gemenskapsoffer och han då vill ta sitt offer av nötboskapen, ska han föra fram ett felfritt djur inför HERRENS ansikte, antingen av hankön eller honkön.

2 Han ska lägga sin hand på offerdjurets huvud och sedan slakta det vid ingången till uppenbarelsetältet, och Arons söner, prästerna, ska stänka blodet runt omkring på altaret.

3 Av gemenskapsoffret ska han som eldsoffer åt HERREN bära fram det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem,

4 de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna och leverfettet som han ska ta loss tillsammans med njurarna.

5 Sedan ska Arons söner bränna det på altaret, ovanpå brännoffret som ligger på den brinnande

2:14 3 Mos 23:10f. **3:1** 3 Mos 7:11f. **3:1** gemenskapsoffer Annan översättning: "fridsoffer" (hebr. shlamím, jfr shalom). Gemenskapsoffret delades mellan Gud, prästen och offerföljet (se 7:11f). Det var ett festligt tillfälle att äta kött i gemenskap med Gud och varandra (se text 5 Mos 27:7, 1 Kung 3:15). **3:3** 2 Mos 29:13, 22. **3:5** 2 Mos 29:25.

veden. Detta är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

⁶ Om någon vill bära fram ett gemenskapsoffer åt HERREN av småboskapen, ska han ta ett felfritt djur av hankön eller honkön.

⁷ Om han vill offra ett får, ska han föra fram det inför HERRENS ansikte.

⁸ Och han ska lägga sin hand på offerdjurets huvud och sedan slakta det framför uppenbarelsetältet och Arons söner ska stänka blodet runt omkring på altaret.

⁹ Av gemenskapsoffret ska han som eldsoffer åt HERREN offra fett, hela fettsvansen, avstyckad vid ryggraden, det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem,

¹⁰ båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmuskulerna samt leverfettet, som han ska ta loss tillsammans med njurarna.

¹¹ Och prästen ska bränna det på altaret. Det är ett matoffer, ett eldsoffer åt HERREN.

¹² Om någon vill offra en get, ska han föra fram den inför HERRENS ansikte,

¹³ lägga sin hand på dess huvud och slakta den framför uppenbarelsetältet och Arons söner ska stänka blodet runt omkring på altaret.

¹⁴ Som ett eldsoffer åt HERREN ska han offra det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem,

¹⁵ båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmuskulerna samt leverfettet, som han ska ta loss tillsammans med njurarna.

¹⁶ Sedan ska prästen bränna det på altaret. Det är ett matoffer, ett eldsoffer till en ljuvlig doft. Allt

fett tillhör HERREN.

¹⁷ Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. Inget fett och inget blod ska ni förtära.

4

Syndoffret

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Israels barn: Om någon syndar av misstag mot något av HERRENS bud och gör något som inte får göras,

³ ska den smorde prästen, om det är han som har syndat och därmed dragit skuld över folket, offra en felfri ungtjur åt HERREN till syndoffer för den synd han har begått.

⁴ Han ska föra fram tjuren inför HERRENS ansikte till uppenbarelsetältets ingång och han ska lägga sin hand på tjurens huvud och sedan slakta tjuren inför HERREN.

⁵ Den smorde prästen ska ta av tjurens blod och bära in det i uppenbarelsetältet,

⁶ och han ska doppa sitt finger i blodet och stänka det sju gånger inför HERRENS ansikte framför förhänget till helgedomen.

⁷ Därefter ska prästen stryka med blodet på hornen på den väldoftande rökelsens altare, som står inför HERRENS ansikte i uppenbarelsetältet. Men resten av blodet från tjuren ska han hälla ut vid foten av brännofferaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet.

3:16 Allt fett tillhör Herren Fettet ansågs vara den finaste delen (Jes 25:6). **3:17** 1 Mos 9:4, 3 Mos 7:23f, 17:10f, 19:26, 5 Mos 12:16, 23f, 15:23, Apg 15:20.

⁸ Och allt fett på syndoffertjuren ska han avlägsna, det fett som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem,

⁹ båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna samt leverfettet, som han ska ta loss tillsammans med njurarna.

¹⁰ Fettet ska tas ut så som det tas ut ur tjuren för gemenskapsoffret. Och prästen ska bränna det på brännofferaltaret.

¹¹ Men tjurens hud och allt hans kött, hans huvud, fötter, inälvor och orenhet,

¹² resten av tjuren, ska han föra bort utanför lägret till en ren plats, där man slår ut askan, och bränna upp det i eld som brinner på ved. På den plats där man slår ut askan ska det brännas.

¹³ Om Israels hela församling försyndar sig utan att folket märker det och de bryter mot något av HERRENS bud och gör sådant som inte får göras och därigenom drar på sig skuld,

¹⁴ och sedan den synd de har begått blir känd, då ska församlingen offra en ungtjur till syndoffer. De ska föra fram den inför uppenbarelsetältet.

¹⁵ Och de äldste i församlingen ska lägga sina händer på tjurens huvud inför HERRENS ansikte, och man ska slakta tjuren inför HERREN.

¹⁶ Den smorde prästen ska bära något av tjurens blod in i uppenbarelsetältet,

¹⁷ och prästen ska doppa sitt finger i blodet och stänka sju gånger framför förhänget inför HERRENS

4:11 2 Mos 29:14.

4:12 Hebr13:11.

4:12 utanför

lägret Offerdjuret som fördes ut ur lägret tas upp i Hebr 13:11f som en förebild till Kristi lidande på korset utanför stadsporten.

4:13 4 Mos 15:22f.

ansikte.

¹⁸ Därefter ska han stryka en del av blodet på hornen på altaret som står inför HERRENS ansikte i uppenbarelsetältet. Men resten av blodet ska han hälla ut vid foten av brännofferaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet.

¹⁹ Allt fett ska han ta ut ur tjuren och bränna det på altaret.

²⁰ Och han ska göra med tjuren som han gjorde med syndoffertjuren, så ska han göra med den. När prästen bringar försoning för dem, får de förlåtelse.

²¹ Sedan ska han föra ut tjuren utanför lägret och bränna den, så som han skulle göra med den förra tjuren. Detta är syndoffret för församlingen.

²² Om en ledare syndar genom att han av misstag bryter mot något av HERREN sin Guds bud och gör sådant som inte får göras och han därigenom drar på sig skuld,

²³ eller om han av någon får veta vilken synd han har begått, ska han som sitt offer föra fram en bock, ett felfritt djur av hankön.

²⁴ Han ska lägga sin hand på bockens huvud och sedan slakta den inför HERRENS ansikte på samma plats som man slaktar brännoffret. Det är ett syndoffer.

²⁵ Prästen ska ta något av syndoffrets blod på sitt finger och stryka på brännofferaltarets horn, men resten av blodet ska han hälla ut vid foten av brännofferaltaret.

²⁶ Allt fett ska han bränna på altaret, så som man gör med fett vid gemenskapsoffret. Och när

prästen bringar försoning för honom till rening från hans synd, får han förlåtelse.

²⁷ Om någon av folket i landet syndar av misstag genom att göra sådant som inte får göras enligt HERRENS bud och därigenom drar på sig skuld,

²⁸ eller om han av någon får veta vilken synd han har begått, så ska han som sitt offer för den begångna synden föra fram en felfri get av honkön.

²⁹ Han ska lägga sin hand på syndofferdjurets huvud och sedan slakta det på den plats där brännofferdjuren slaktas.

³⁰ Prästen ska ta något av blodet på sitt finger och stryka det på brännofferaltarets horn, men resten av blodet ska han hälla ut vid altarets fot.

³¹ Allt fettet ska han ta ut så som fettet tas ut ur djuret till gemenskapsoffret och prästen ska bränna det på altaret till en ljuvlig doft för HERREN. Och när prästen bringar försoning för honom, får han förlåtelse.

³² Men om någon vill offra ett lamm till syndoffer, ska han föra fram ett felfritt djur av honkön.

³³ Han ska lägga sin hand på syndofferdjurets huvud och slakta det till syndoffer på samma plats som man slaktar brännofferdjuren.

³⁴ Prästen ska ta av syndoffrets blod på sitt finger och stryka det på brännofferaltarets horn. Men resten av blodet ska han hälla ut vid altarets fot.

³⁵ Allt fettet ska han ta ut så som fettet tas ut ur lammet till gemenskapsoffret och prästen ska bränna det på altaret, ovanpå HERRENS eldsoffer. Och när prästen bringar försoning för den synd han har begått, får han förlåtelse.

5

Syndoffer för olika förseelser

¹ Om någon hör edsförpliktelsen och kan vittna om något som han själv sett eller på annat sätt fått reda på, men inte berättar det, då syndar han och bär på missgärning.

² Eller om någon utan att märka det rör vid något orent, antingen den döda kroppen av ett orent vilddjur eller den döda kroppen av ett orent boskapsdjur eller den döda kroppen av något slags orent smådjur, så blir han oren genom det och drar på sig skuld.

³ Eller om han utan att märka det rör vid en människas orenhet, vad det än är som kan orena, och han sedan får veta det, så drar han på sig skuld.

⁴ Eller om någon utan att märka det tanklöst avlägger en ed med sina läppar – att göra ont eller gott, vad man än i tanklöshet kan styrka med en ed – och han sedan kommer till insikt om vad han gjort, så har han dragit på sig skuld i något av dessa avseenden.

⁵ Då ska han, när han dragit på sig skuld i något av dessa fall, bekänna den synd han har begått.

⁶ Som offer för sin synd ska han föra fram åt HERREN ett hondjur av småboskapen, antingen ett tacklamm eller en killing, till syndoffer. Och prästen ska bringa försoning för honom för hans synd.

⁷ Men om han inte har råd med ett sådant djur, ska han som offer för sin synd bära fram åt HERREN två turturduvor eller två unga duvor, en till syndoffer och en till brännoffer.

⁸ Han ska bära fram dem till prästen, som först ska offra den som är avsedd till syndoffer. Han ska vrida huvudet av den invid halsen, men utan att ta bort det,

⁹ och han ska stänka något av syndoffrets blod på altarets sida. Men resten av blodet ska kramas ut vid foten av altaret. Det är ett syndoffer.

¹⁰ Den andra duvan ska han offra som brännoffer på föreskrivet sätt. När prästen bringar försoning för honom för den synd han har begått, får han förlåtelse.

¹¹ Men om han inte har råd med två turturduvor eller två unga duvor, ska han som offer för sin synd bära fram en tiondels efa fint mjöl till syndoffer. Men han ska inte hälla någon olja på mjölet eller lägga någon rökelse på det, eftersom det är ett syndoffer.

¹² Han ska bära fram det till prästen, och prästen ska ta en handfull av det till påminnelseoffer och bränna det på altaret, ovanpå HERRENS eldsoffer. Det är ett syndoffer.

¹³ Och när prästen bringar försoning för honom för den synd han har begått i något av dessa avseenden, får han förlåtelse. Resten ska tillhöra prästen liksom vid matoffret.

Skuldoffret

5:8 3 Mos 1:15. **5:11** en tiondels efa fint mjöl Ca 2,2 liter. **5:11** olja ... rökelse Undveks vid syndoffer eftersom olja var ett uttryck för glädje (2:2, Jes 61:3).

14 HERREN talade till Mose. Han sade:

15 Om någon av misstag begår en trolös handling genom att undanhålla något som är helgat åt HERREN, ska han som skuldoffer föra fram åt HERREN en felfri bagge av småboskapen efter det värde du bestämmer i silver, ett visst antal siklar efter helgedomssikeln vikt.

16 Han ska ersätta det han har undanhållit av det helgade och lägga till en femtedel. Detta ska han ge åt prästen, och när prästen bringar försoning för honom genom skuldofferbaggen får han förlåtelse.

17 Om någon syndar utan att veta det och bryter mot något HERRENS bud och gör sådant som inte får göras, drar han på sig skuld och bär på missgärning.

18 Han ska som skuldoffer föra fram till prästen en felfri bagge av småboskapen efter det värde du bestämmer. Och när prästen bringar försoning för honom för den synd han har begått av misstag och utan att veta det får han förlåtelse.

19 Det är ett skuldoffer, eftersom han har dragit på sig skuld inför HERREN.

6

1 HERREN talade till Mose. Han sade:

2 Om någon syndar och handlar trolöst mot HERREN genom att ljuga för sin nästa om något som denne anförtrott honom eller överlämnat i hans vård, eller om något som han har tagit med våld,

5:15 helgedomssikeln Troligen en gällande auktoritativ vikt i templet (jfr 19:36). Dess exakta vikt är inte känd men uppskattas till mellan 10-11,5 gram. **6:2** 4 Mos 5:6f.

eller ifall han berövat sin nästa något genom utpressning,

³ eller om han har hittat något borttappat och ljuger om det och svär falskt i någon sak, vad det än är som en människa kan göra sig skyldig till,

⁴ då ska den som har syndat på detta sätt och därmed dragit på sig skuld återlämna det han har tagit med våld eller tillägnat sig genom utpressning eller det som anförtrotts honom, eller det borttappade som han har hittat,

⁵ eller vad det än gäller där han svurit falskt. Han ska ersätta det till dess fulla värde och lägga till en femtedel. Han ska ge det åt ägaren samma dag som han bär fram sitt skuldoffer.

⁶ Han ska föra fram sitt skuldoffer inför HERREN, en felfri bagge av småboskapen ska han föra fram till prästen, efter det värde du bestämmer.

⁷ Och när prästen så bringar försoning för honom inför HERRENS ansikte, får han förlåtelse för vad han än har gjort som har dragit skuld över honom.

Brännoffret

⁸ HERREN talade till Mose. Han sade:

⁹ Ge Aron och hans söner denna befallning: Detta är lagen om brännoffret: Brännoffret ska ligga på altarets härd hela natten till morgonen och elden på altaret ska därigenom hållas brinnande.

¹⁰ Prästen ska klä sig i sin livrock av linne och ta på sig byxor av linne närmast kroppen. Han ska ta

6:5 2 Mos 22:7. **6:9** ligga på altarets härd hela natten Som en pågående bön "till en ljuvlig doft för HERREN" (1:9). **6:10** linne Svält material för prästkläder (16:4). Även i Egypten gjordes prästkläder normalt av linne, enligt den grekiske historikern Herodotos.

bort askan efter brännoffret som elden har förtärt på altaret och lägga den vid sidan av altaret.

¹¹ Sedan ska han ta av sig kläderna och klä sig i andra kläder och föra bort askan till en ren plats utanför lägret.

¹² Men elden på altaret ska hållas brinnande och får inte slockna. Varje morgon ska prästen där tända ny ved, och på veden ska han lägga brännoffret och bränna fettstyckena av gemenskapsoffret.

¹³ Elden ska alltid hållas brinnande på altaret. Den får inte slockna.

Matoffret

¹⁴ Detta är lagen om matoffret: Arons söner ska bära fram det inför HERRENS ansikte till altaret.

¹⁵ Och prästen ska ta en handfull av offret, av det fina mjölet som hör till matoffret och av oljan, dessutom all rökelsen som ligger på matoffret. Han ska bränna det på altaret till en ljuvlig doft, som ett påminnelseoffer till HERREN.

¹⁶ Det som är över av det ska Aron och hans söner äta. Osyrat ska det ätas på en helig plats. I förgården till uppenbarelsetältet ska de äta det.

¹⁷ Det ska inte bakas med surdeg. Detta är deras andel som jag har gett dem av mina eldsoffer. Det är högheligt liksom syndoffret och skuldoffret.

¹⁸ Alla av manligt kön bland Arons barn ska äta det. Det ska vara deras eviga rätt av HERRENS eldsoffer från släkte till släkte. Var och en som rör vid det blir helig.

¹⁹ Och HERREN talade till Mose. Han sade:

²⁰ Detta är den offergåva som Aron och hans söner ska offra åt HERREN på den dag då någon av dem blir smord: en tiondels efa fint mjöl som det dagliga matoffret, hälften på morgonen och hälften på kvällen.

²¹ Det ska bakas på plåt med olja, och när det är blandat ska du bära fram det. Du ska offra det sönderdelat som när man offerar ett matoffer i stycken, till en ljuvlig doft för HERREN.

²² Den präst bland Arons söner som blir smord i hans ställe ska göra det. Detta ska vara en evig stadga. Som ett heloffer ska det brännas åt HERREN.

²³ En prästs matoffer ska alltid vara ett heloffer. Det får inte ätas.

Syndoffret

²⁴ HERREN talade till Mose. Han sade:

²⁵ Säg till Aron och hans söner: Detta är lagen om syndoffret: På samma plats som brännofferdjuret slaktas ska syndofferdjuret slaktas inför HERRENS ansikte. Det är högheligt.

²⁶ Den präst som offerar syndoffret ska äta det. På en helig plats ska det ätas, i förgården till uppenbarelsetältet.

²⁷ Var och en som rör vid köttet blir helig.

Om något av blodet stänks på någons kläder, ska man tvätta av det nerstänkta stället på en helig plats.

²⁸ Det lerkärl som offerköttet har kokats i ska slås sönder, men om det har kokats i ett kopparkärl ska det skuras och sköljas med vatten.

6:20 en tiondels efa fint mjöl Ca 2,2 liter. **6:21** 3 Mos 2:6. **6:28** lerkärl ... slås sönder Oglaserad keramik absorberar vätska och kan inte rengöras.

²⁹ Alla av manligt kön bland prästerna får äta det. Det är högheligt.

³⁰ Men sådant syndoffer vars blod bärs in i uppenbarelsetältet för att bringa försoning i helgedomen får inte ätas. Det ska brännas upp i eld.

7

Skuldoffret

¹ Detta är lagen om skuldoffret: Det är högheligt.

² På samma plats som man slaktar brännofferdjuret ska man slakta skuldofferdjuret och man ska stänka blodet runt omkring på altaret.

³ Allt fett ska man offra, svansen och det fett som omsluter inälvorna,

⁴ de båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höftmusklerna samt leverfettet som man ska ta loss tillsammans med njurarna.

⁵ Prästen ska bränna det på altaret till ett eldsoffer åt HERREN. Det är ett skuldoffer.

⁶ Alla av manligt kön bland prästerna ska äta det. På en helig plats ska det ätas. Det är högheligt.

⁷ Det som gäller för syndoffret ska också gälla för skuldoffret. Samma lag ska gälla för dem båda. Offerköttet ska tillhöra den präst som bringar försoning med det.

⁸ När en präst bär fram brännoffer för någon, ska huden av brännofferdjuret som bärs fram tillhöra den prästen.

⁹ Ett matoffer som är bakat i ugn eller tillrett i gryta eller på plåt ska alltid tillfalla den präst som bär fram det.

¹⁰ Men ett matoffer som är blandat med olja eller som bärs fram torrt ska alltid tillfalla Arons söner gemensamt, den ene såväl som den andre.

Gemenskapsoffret

¹¹ Detta är lagen om gemenskapsoffret, när ett sådant bärs fram åt HERREN:

¹² Om någon vill offra det som ett gemenskapsoffer, ska han förutom det slaktdjur som hör till gemenskapsoffret bära fram osyrade kakor blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja och fint mjöl, hopknådat i form av kakor som är blandade med olja.

¹³ Tillsammans med kakor av syrat bröd ska han som offergåva bära fram det slaktdjur som hör till det tackoffer han offrar som gemenskapsoffer.

¹⁴ Av detta ska han bära fram en kaka av varje offer som en gåva åt HERREN. Denna ska tillhöra den präst som stänker gemenskapsoffrets blod på altaret.

¹⁵ Köttet av det slaktdjur som hör till det gemenskapsoffer som bärs fram som gemenskapsoffer ska ätas samma dag det har offrats. Ingenting av det får lämnas kvar till nästa morgon.

¹⁶ Om däremot det slaktoffer som någon vill bära fram är ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, ska

7:11 3 Mos 3:1f. **7:16** löftesoffer Den som bad långt från templet kunde understryka sin bön genom att lova Gud ett offer som sedan frambars vid nästa tempelbesök (jfr t ex Jona 2:10).

även det offerdjuret ätas samma dag som det har offerrats. Men det som blivit över får ätas nästa dag.

¹⁷ Skulle ändå något av offerköttet bli kvar, ska det brännas upp i eld på tredje dagen.

¹⁸ Om någon på tredje dagen äter av köttet från gemenskapsoffret, blir offret inte välbehagligt. Han som offerat det får inte räkna sig det tillgodo, utan köttet anses som orent. Den som äter av det kommer att bära på skuld.

¹⁹ Inte heller får man äta det kött som varit i beröring med något orent, utan det ska brännas upp i eld. I övrigt kan köttet ätas av var och en som är ren.

²⁰ Men den som äter kött av HERRENS gemenskapsoffer medan han är oren, han ska utrotas ur sitt folk.

²¹ Och om någon rör vid något orent, en människas orenhet eller ett orent djur eller vilken annan orenhet som helst och han ändå äter kött av HERRENS gemenskapsoffer, ska han utrotas ur sitt folk.

Förbud mot att äta fett och blod

²² HERREN talade till Mose. Han sade:

²³ Säg till Israels barn: Ni ska inte äta något fett av kor, får eller getter.

²⁴ Fettet av ett självdött eller ihjälrivet djur får användas till alla slags behov, men ni ska inte äta det,

²⁵ för var och en som äter fettet av något djur som bärs fram som eldsoffer åt HERREN ska utrotas ur sitt folk.

26 Och ni ska inte förtära något blod, varken av fåglar eller boskap, var ni än bor.

27 Var och en som förtär blod ska utrotas ur sitt folk.

Prästernas andel

28 Och HERREN talade till Mose. Han sade:

29 Säg till Israels barn: Den som vill offra ett gemenskapsoffer åt HERREN ska av sitt gemenskapsoffer bära fram sin offergåva åt HERREN.

30 Med egna händer ska han bära fram HERRENS eldoffer. Fettet och bringan ska han bära fram, och bringan ska lyftas som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte.

31 Fettet ska prästen bränna på altaret, men bringan ska tillhöra Aron och hans söner.

32 Också det högra lårstycket ska ni ge åt prästen som en gåva av era gemenskapsoffer.

33 Den bland Arons söner som offrar gemenskapsoffrets blod och fettet ska ha det högra lårstycket som sin andel.

34 Av israeliternas gemenskapsoffer tar jag lyftofferbringan och offergårdslåret och ger dem åt prästen Aron och åt hans söner som en evig rätt från Israels barn.

35 Detta är Arons och hans söners smörjelselott av HERRENS eldoffer, den lott som de fick den dag de fördes fram för att bli HERRENS präster.

36 Denna lott skulle de enligt HERRENS befallning få av Israels barn som en evig rätt, släkte efter släkte, på den dag då han smorde dem.

7:26 3 Mos 3:17, 17:10f, 19:26, 5 Mos 12:16, 23f, 15:23, Apg 15:20.

7:30 lyftoffer Troligare översättning än det traditionella "viftoffer".

7:34 2 Mos 29:27f.

Avslutning om offren

³⁷ Detta är lagen om brännoffret, matoffret, syndoffret, skuldoffret, prästvigningsoffret och gemenskapsoffret.

³⁸ HERREN gav denna lag åt Mose på Sinai berg den dag då han befalldes Israels barn att de skulle bära fram sina offer åt HERREN i Sinai öken.

8

Arons och hans söners prästvigning

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² ”För fram Aron och hans söner tillsammans med honom, deras kläder och smörjelseoljan samt syndoffertjuren och de två baggarna och korgen med de osyrade bröden.

³ Samla sedan hela församlingen vid ingången till uppenbarelsetältet.”

⁴ Mose gjorde som HERREN hade befallt honom, och församlingen samlades vid uppenbarelsetältets ingång.

⁵ Och Mose sade till församlingen: ”Detta är vad HERREN har befallt mig att göra.”

⁶ Han förde fram Aron och hans söner och tvättade dem med vatten.

⁷ Och han satte tunikan på Aron och spände på honom bältet, klädde på honom kåpan, satte fast efoden med efodens skärp och fäste med det ihop alltsamman på honom.

8:2 2 Mos 29:1f. **8:2** smörjelseoljan Våldoftande av myrra, kanel och andra kryddor (2 Mos 30:23f). **8:7** 2 Mos 28:31f. **8:7** efodden Färggrann prästdräkt (2 Mos 28:6f), antingen en linnerock eller ett slags förkläde.

8 Han satte på honom bröstskölden och lade in urim och tummim i skölden.

9 Han satte också turbanen på hans huvud och framtill på turbanen satte han den skinande plattan av guld, det heliga diademet, så som HERREN hade befallt Mose.

10 Och Mose tog smörjelseolja och smorde tabernaklet och allt som fanns i det och helgade det.

11 Han stänkte oljan sju gånger på altaret och smorde altaret och alla dess tillbehör och karet med dess fotställning för att helga dem.

12 Han hällde en del av smörjelseolja på Arons huvud och smorde honom för att helga honom.

13 Och Mose förde fram Arons söner och satte på dem tunikor, spände på dem bälten och band på dem huvor, så som HERREN hade befallt Mose.

14 Mose förde fram syndoffertjuren, och Aron och hans söner lade sina händer på syndoffertjurens huvud.

15 Sedan slaktades den, och Mose tog blodet och strök med sitt finger runt omkring på altarets horn och renade altaret. Men resten av blodet hällde han ut vid foten av altaret och helgade det för att bringa försoning för det.

16 Och han tog allt det fett som satt på inälvorna, leverfettet och de båda njurarna med deras fett,

8:8 2 Mos 28:30. **8:8** urim och tummim Två stenar, kanske ljus och mörk, som användes för att söka Guds vilja genom lottkastning (4 Mos 27:21, 1 Sam 28:6, Ords 16:33). **8:10** 2 Mos 30:25f. **8:12** smorde honom Symbol för den helige Ande (1 Sam 16:13, Apg 10:38), beskydd (Ps 105:15) och invigning till tjänst. Den smorde prästen (4:14, hebr. mashíach) var en förebild till Messias, den kommande översteprästen (Ps 110:4, Hebr 5:5f). Se även Ps 133:2. **8:14** 2 Mos 29:10f.

och Mose brände det på altaret.

¹⁷ Men resten av tjuren, hud och kött och orenhet, brände han upp i eld utanför lägret, så som HERREN hade befallt honom.

¹⁸ Och han förde fram brännofferbaggen, och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

¹⁹ Sedan slaktades den och Mose stänkte blodet runt omkring på altaret.

²⁰ Han styckade baggens kropp och brände huvudet och styckena och istret.

²¹ Inälvorna och benen tvättade han i vatten. Sedan brände Mose hela baggen på altaret. Det var ett brännoffer till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN, så som HERREN hade befallt Mose.

²² Därefter förde han fram den andra baggen, prästvigningssbaggen, och Aron och hans söner lade händerna på baggens huvud.

²³ Sedan slaktades den och Mose tog av blodet och strök på Arons högra örsnibb, tummen på hans högra hand och stortån på hans högra fot.

²⁴ Han förde fram Arons söner och Mose strök något av blodet på deras högra örsnibb, tummen på deras högra hand och stortån på deras högra fot. Men resten av blodet stänkte Mose runt omkring på altaret.

²⁵ Sedan tog han fett, svansen och allt det fett som satt på inälvorna, leverfettet och de båda njurarna med deras fett och det högra lårstycket.

²⁶ Och ur korgen med de osyrade bröden som stod inför HERRENS ansikte tog han en osyrad

kaka, en oljebröds-kaka och en tunn-kaka och lade dem på fettstyckena och det högra lårstycket.

²⁷ Allt detta lade han i händerna på Aron och hans söner, och de lyfte det som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte.

²⁸ Sedan tog Mose det ur deras händer och brände det på altaret, ovanpå brännoffret. Det var ett prästvigningsoffer till en ljuvlig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

²⁹ Och Mose tog bringan – den var Moses del av prästvigningsoffrets bagge – och lyfte den som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte, så som HERREN hade befallt Mose.

³⁰ Och Mose tog av smörjelseoljan och av blodet på altaret och stänkte på Aron och hans kläder, på hans söner och hans söners kläder. Så helgade han Aron och hans kläder, hans söner och hans söners kläder.

³¹ Sedan sade Mose till Aron och hans söner: ”Koka köttet vid ingången till uppenbarelsetältet, och där ska ni äta det tillsammans med brödet som är i prästvigningsskorgen, så som jag har befallt: Aron och hans söner ska äta det.

³² Men det som blir kvar av köttet eller av brödet ska ni bränna upp i eld.

³³ Under sju dagar ska ni inte lämna uppenbarelsetältets ingång, inte förrän era prästvigningss dagar är över, för er prästvigning ska vara i sju dagar.

8:30 2 Mos 29:21. **8:33** sju dagar Stora och festliga ceremonier varade ofta i sju dagar, t ex bröllop (1 Mos 29:27) och lövhyddohögtiden (3 Mos 23:34f).

34 HERREN har befallt att så som det har gått till i dag ska det också ske i fortsättningen, för att försoning ska bringas för er.

35 Vid ingången till uppenbarelsetältet ska ni stanna kvar i sju dygn, dag och natt, och ni ska iaktta vad HERREN har befallt er att iaktta för att ni inte ska dö. Detta har jag fått befallning om.”

36 Och Aron och hans söner gjorde allt som HERREN hade befallt genom Mose.

9

Arons första offer

1 På åttonde dagen kallade Mose till sig Aron och hans söner och de äldste i Israel.

2 Han sade till Aron: ”Ta dig en tjurkalv till syndoffer och en bagge till brännoffer, båda felfria, och för fram dem inför HERRENS ansikte.

3 Och säg till Israels barn: Ta en bock till syndoffer och en kalv och ett lamm, båda ettåriga och felfria, till brännoffer.

4 Ta dessutom en tjur och en bagge till gemenskapsoffer för att offra dem inför HERRENS ansikte och dessutom ett matoffer blandat med olja, för i dag ska HERREN uppenbara sig för er.”

5 De tog det som Mose hade gett befallning om och förde fram det inför uppenbarelsetältet och hela församlingen trädde fram och ställde sig inför HERRENS ansikte.

6 Då sade Mose: ”Detta är vad HERREN har befallt er att göra för att HERRENS härlighet ska visa sig för er.”

7 Och Mose sade till Aron: ”Träd fram till altaret och offra ditt syndoffer och ditt brännoffer och

bringa försoning för dig själv och för folket. Offra sedan folkets offer och bringa försoning för dem, så som HERREN har befallt.”

⁸ Då trädde Aron fram till altaret och slaktade sin syndofferkalv.

⁹ Arons söner bar fram blodet till honom, och han doppade sitt finger i blodet och strök på altarets horn, men resten av blodet hällde han ut vid foten av altaret.

¹⁰ Syndofferdjurets fett, njurar och leverfett brände han på altaret, så som HERREN hade befallt Mose.

¹¹ Men köttet och huden brände han upp i eld utanför lägret.

¹² Sedan slaktade han brännofferdjuret, och Arons söner räckte honom blodet som han stänkte runt omkring på altaret.

¹³ De räckte honom det styckade brännofferdjuret med dess huvud, och han brände det på altaret.

¹⁴ Han tvättade inälvorna och benen och brände dem ovanpå brännoffret på altaret.

¹⁵ Därefter förde han fram folkets offer. Han tog folkets syndofferbock och slaktade den och offrade den till syndoffer på samma sätt som det förra syndofferdjuret.

¹⁶ Och han förde fram brännofferdjuret och offrade det på föreskrivet sätt.

¹⁷ Han bar också fram matoffret och tog en handfull av det och brände det på altaret, förutom morgonens brännoffer.

¹⁸ Sedan slaktade han tjuren och baggen, som var folkets gemenskapsoffer, och Arons söner räckte honom blodet som han stänkte runt omkring på altaret.

¹⁹ Fettstyckena av tjuren samt baggens fettsvans och det fett som omsluter inälvorna, liksom njurarna och leverfettet

²⁰ lade de på bringorna, och han brände fettstyckena på altaret.

²¹ Men bringorna och det högra lårstycket lyfte Aron som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte, så som Mose hade befallt.

²² Och Aron lyfte upp sina händer över folket och välsignade dem. Därefter steg han ner, sedan han hade offrat syndoffret, brännoffret och gemenskapsoffret.

²³ Och Mose och Aron gick in i uppenbarelsetältet. Sedan gick de ut igen och välsignade folket. Då visade sig HERRENS härlighet för allt folket.

²⁴ Eld gick ut från HERREN och förtärde brännoffret och fettstyckena på altaret. När allt folket såg det, jublade de och föll ner på sina ansikten.

10

Nadabs och Abihus synd

¹ Men Arons söner Nadab och Abihu tog var sitt fyrfat och lade eld i dem, strödde på rökelse och bar fram främmande eld inför HERRENS ansikte, något som han inte hade befallt dem.

² Då gick eld ut från HERREN och förtärde dem, och de dog inför HERREN.

9:22 4 Mos 6:23f. **9:24** 1 Kung 18:38f, 2 Krön 7:1. **10:1** 4 Mos 3:4, 26:61. **10:1** Nadab och Abihu Betyder "frivillig/ädel" och "han är min Far". **10:1** främmande eld Kanske annan rökelse än den som Gud hade förordnat (2 Mos 30:9, 34f). **10:2** 4 Mos 16:35.

³ Och Mose sade till Aron: ”Detta är vad HERREN har sagt: På dem som står mig nära ska jag visa mig helig och inför allt folket visa mig härlig.” Och Aron teg stilla.

⁴ Mose kallade till sig Mishael och Elsafan, söner till Arons farbror Ussiel, och sade till dem: ”Kom fram och bär ut era släktingar från helgedomen, utanför lägret.”

⁵ Då steg de fram och bar ut dem i deras tunikor från lägret, så som Mose hade sagt.

⁶ Sedan sade Mose till Aron och till hans söner Eleasar och Itamar: ”Ni ska inte ha ert hår oordnat eller riva sönder era kläder. Annars kan ni dö och vrede drabbar hela församlingen. Men era bröder, hela Israels hus, får gråta över den brand som HERREN har tänt.

⁷ Ni ska inte lämna uppenbarelsetältets ingång, för att ni inte ska dö, för HERRENS smörjelseolja är på er.” Och de gjorde enligt Moses ord.

Regler för präster

⁸ HERREN talade till Aron. Han sade:

⁹ ”För att ni inte ska dö får varken du själv eller dina söner dricka vin eller starka drycker när ni ska gå in i uppenbarelsetältet. Det ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte.

10:3 Ps 18:26f. **10:3** teg stilla Istället för att ropa ut sin sorg som man brukade (jfr 2 Mos 12:30). Jfr vers 6. **10:4** 2 Mos 6:18, 22, 4 Mos 3:19. **10:6** hår oordnat ... riva sönder era kläder Uttryck för sorg (jfr Esra 9:3) som skulle undvikas eftersom prästtjänsten gick före familjeband (se 21:10f). **10:7** 3 Mos 8:30. **10:9** Hes 44:21, 1 Tim 3:3, Tit 1:7. **10:9** starka drycker T ex öl. Tempelprästerna skulle vara noga med sin uppgift (jfr Jes 28:7).

10 Ni ska skilja mellan heligt och oheligt, mellan orent och rent.

11 Och ni ska lära Israels barn alla de stadgar som HERREN har kungjort för dem genom Mose.”

12 Mose sade till Aron och till Eleasar och Itamar, hans kvarvarande söner: ”Ta det matoffer som har blivit över av HERRENS eldsoffer och ät det osyrat vid sidan av altaret, för det är högheligt.

13 Ni ska äta det på en helig plats, för det är din och dina söners lagliga rätt av HERRENS eldsoffer. Den befallningen har jag fått.

14 Lyftofferbringan och offergårdslåret ska ni äta på en ren plats, du och dina söner och döttrar med dig, för du har fått dem som din och dina söners lagliga rätt av Israels barns gemenskapsoffer.

15 Tillsammans med eldsoffren av fettstyckena ska offergårdslåret och lyftofferbringan bäras fram för att lyftas som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte. De ska tillhöra dig och dina söner med dig som en evig rätt, så som HERREN har befallt.”

16 Mose frågade efter syndofferbocken, och se, den var uppbränd. Då blev Mose vred på Eleasar och Itamar, Arons kvarvarande söner, och sade:

17 ”Varför har ni inte ätit syndoffret på den heliga platsen? Det är ju högheligt. Han har gett er det för att ni ska ta bort församlingens skuld och bringa försoning för dem inför HERRENS ansikte.

18 Se, dess blod har inte burits in i helgedomens

10:11 lära ... stadgar Undervisning var en av prästernas uppgifter (5 Mos 24:8, Mal 2:6f). **10:12** 3 Mos 2:3, 6:16. **10:14** 2 Mos 29:27f.

10:16 3 Mos 9:3. **10:17** ätit syndoffret Syndofferbocken skulle normalt ätas (6:26). **10:18** 3 Mos 6:26.

inre. Därför skulle ni ha ätit upp köttet på helig plats, så som jag hade befallt.”

¹⁹ Men Aron sade till Mose: ”Se, de har i dag offrat sitt syndoffer och brännoffer inför HERRENS ansikte och du vet vad som har hänt mig. Om jag nu i dag hade ätit syndofferkött, skulle det ha varit välbehagligt för HERREN?”

²⁰ När Mose hörde det var han nöjd.

11

Rena och orena djur

¹ Och HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

² Säg till Israels barn: Detta är de djur som ni får äta bland alla fyrfotadjur på jorden:

³ Alla de djur som har helt kluvna klövar och som idisslar får ni äta.

⁴ Men av de djur som idisslar och av dem som har kluvna klövar ska ni inte äta dessa:

kamelen, för den idisslar
men har inte kluvna klövar,
så den ska vara oren för er,
⁵ klippgrävlingen, för den idisslar
men har inte kluvna klövar,
så den ska vara oren för er,
⁶ haren, för den idisslar
men har inte kluvna klövar,
så den ska vara oren för er,

11:2 5 Mos 14:4f. **11:6** klippgrävlingen ... haren Dessa kunde identifieras genom sina munrörelser som liknar idisslarnas, även om de inte tillhör de egentliga idisslarna. Haren äter också en del av sin avföring för att utvinna dess näring en andra gång, vilket kan betraktas som en sorts idissling.

⁷ svinet, för det har helt kluvna klövar
men idisslar inte,
så det ska vara orent för er.

⁸ Köttet av dessa djur ska ni inte äta, och ni ska inte heller röra vid deras döda kroppar. De ska vara orena för er.

⁹ Detta får ni äta av det som är i vattnet: Allt i vattnet, sjöarna och floderna som har fenor och fjäll, det får ni äta.

¹⁰ Men allt i sjöarna och floderna som inte har fenor och fjäll av allt det som rör sig och lever i vattnet, det ska ni betrakta som något avskyvärt.

¹¹ De ska vara avskyvärda för er. Av deras kött ska ni inte äta, och deras döda kroppar ska ni avsky.

¹² Allt i vattnet som inte har fenor och fjäll ska vara avskyvärda för er.

¹³ Dessa fåglar ska ni räkna som avskyvärda, de ska inte ätas, de är avskyvärda: örnen, lammgamen, havsörnen,

¹⁴ gladan, falken med dess arter,

¹⁵ korpen med dess arter,

¹⁶ strutsen, tahemasfågeln, fiskmåsen, höken med dess arter,

¹⁷ ugglan, dykfågeln, uven,

¹⁸ tinsetmfågeln, pelikanen,

11:7 svinet Förknippades med offer till underjordens gudar (jfr Jes 65:4). Ansågs därför orent även bland assyrier och hetiter, men åts annars allmänt av de icke-judiska folken. **11:9** 5 Mos 14:9f.

11:13 5 Mos 14:12f. **11:13** fåglar Arterna kan inte alltid identifieras med säkerhet. Bland fåglarna (hebr. of, "flygare") räknades i bibelhebreiskan även fladdermusen (vers 19).

¹⁹ asgamen, storken, regnpiparen med dess arter, härfågeln och fladdermusen.

²⁰ Alla de flygande smådjur som går på alla fyra ska vara avskyvärda för er.

²¹ Av alla de flygande smådjur som går på alla fyra får ni endast äta dem som ovanför sina fötter har två ben att hoppa med på jorden.

²² Dessa får ni äta bland gräshopporna: arbe med dess arter, soleam med dess arter, hargol med dess arter och hagab med dess arter.

²³ Men alla andra flygande smådjur som har fyra fötter ska vara avskyvärda för er.

²⁴ Var och en som rör vid den döda kroppen av något av följande djur drar på sig orenhet och ska vara oren ända till kvällen,

²⁵ och var och en som har burit bort någon sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen:

²⁶ Alla de fyrfotadjur som har klövar, men inte helt kluvna, och som inte idisslar, de ska vara orena för er. Var och en som rör vid dem blir oren.

²⁷ Och alla slags fyrfotadjur som går på tassar ska vara orena för er. Var och en som rör vid deras döda kroppar ska vara oren ända till kvällen.

²⁸ Den som bär bort en sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. De ska vara orena för er.

²⁹ Bland de smådjur som rör sig på marken ska dessa vara orena för er: vesslan, jordråttan, de olika slagen av ödlor,

11:22 gräshopporna De nämnda arterna kan idag inte identifieras med säkerhet. **11:24** 3 Mos 5:2.

³⁰ geckoödlan, landkrokodilen, letaödlan, sandödlan och kameleonten.

³¹ Bland alla smådjur ska dessa vara orena för er. Var och en som rör vid dem när de är döda ska vara oren ända till kvällen.

³² Allt som ett sådant djur faller på när det är dött blir orent, vare sig det är något slags träkärl eller kläder, något av skinn eller en säck eller vilken annan sak det kan vara som används till något behov. Man ska lägga det i vatten, och det ska vara orent ända till kvällen, då det blir rent.

³³ Om något sådant faller ner i ett lerkärl blir allt som är i det orent, och ni ska slå sönder kärlet.

³⁴ All mat man äter som är tillredd med vatten från ett sådant kärl är oren, och all dryck man dricker ur ett sådant kärl blir oren av det.

³⁵ Allt som en sådan död kropp faller på blir orent. Är det en ugn eller öppen eldstad ska den förstöras, eftersom den blir oren. Den ska vara oren för er.

³⁶ Men en källa eller en brunn, en plats dit vatten samlas, ska förbli ren. Men om någon rör vid själva den döda kroppen blir han oren.

³⁷ Om en sådan död kropp faller på något slags utsäde, något man sår, förblir det rent.

³⁸ Men om vatten har kommit på säden och en sådan död kropp sedan faller på den, ska den vara oren för er.

³⁹ Om något fyrfotad djur som får ätas av er, dör, ska den som rör vid den döda kroppen vara oren ända till kvällen.

⁴⁰ Den som äter kött av en sådan död kropp ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

Den som bär bort den döda kroppen ska tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

⁴¹ Alla slags smådjur som rör sig på jorden är avskryvårda, de får inte ätas.

⁴² Varken av det som går på buken eller av det som går på fyra eller flera fötter bland alla de smådjur som rör sig på jorden ska ni äta något, för de är avskryvårda.

⁴³ Gör er inte själva avskryvårda genom något av dessa kryp. Dra inte på er orenhet genom sådana, så att ni blir orena genom dem,

⁴⁴ för jag är HERREN er Gud. Ni ska hålla er heliga och vara heliga, för jag är helig. Orena er inte genom något av de smådjur som rör sig på jorden,

⁴⁵ för jag är HERREN som har fört er upp ur Egyptens land för att vara er Gud. Så ska ni nu vara heliga, för jag är helig.

⁴⁶ Detta är lagen om fyrfotadjuren, om fåglarna, om alla slags levande varelser som rör sig i vattnet och om alla slags smådjur som rör sig på jorden.

⁴⁷ Den visar hur man ska kunna skilja mellan orent och rent, mellan de djur som får ätas och de som inte får ätas.

12

Kvinnors rening när de fött barn

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Israels barn: När en kvinna blir havande och föder en pojke, ska hon vara oren i sju

11:44 3 Mos 19:2, 20:7, 1 Petr 1:16. **11:44** Ni ska ... vara heliga, för jag är helig Citeras av Petrus i 1 Petr 1:16. **12:2** 3 Mos 15:19, 18:19.

dagar, lika många dagar som vid sin månadsrening ska hon vara oren.

³ På åttonde dagen ska hans förhud omskäras.

⁴ Sedan ska kvinnan stanna hemma i trettio tre dagar, under sitt reningsflöde. Hon får inte röra vid något som är heligt och inte heller komma till helgedomen förrän hennes reningsdagar är över.

⁵ Men om det är en flicka som hon har fött, ska kvinnan vara oren i två veckor som vid sin månadsrening. Sedan ska hon stanna hemma i sextio sex dagar under sitt reningsflöde.

⁶ När hennes reningsdagar är över efter att hon fött son eller dotter ska hon komma till uppenbarelsetältets ingång, till prästen, med ett årsgammalt lamm som brännoffer och en ung duva eller turturduva som syndoffer.

⁷ Prästen ska offra det inför HERRENS ansikte och bringa försoning för henne, så blir hon ren från sitt blodflöde. Detta är lagen om en barnaföderska, både när hon har fött en pojke och när hon har fött en flicka.

⁸ Men om hon inte har råd med ett får, ska hon ta två turturduvor eller två unga duvor, en till brännoffer och en till syndoffer. Prästen ska så bringa försoning för henne och hon blir ren.

13

12:3 1 Mos 17:12, Luk 2:21, Joh 7:22f. **12:4** trettio tre dagar ... reningsflöde Blödningar kan fortsätta i flera veckor efter förlossningen. Även andra folk som perser och greker iakttog en reningstid om 40 dagar (7+33). **12:6** Luk 2:22f. **12:8** 3 Mos 5:7, Luk 2:24. **12:8** två turturduvor eller två unga duvor Detta fattigoffer frambar Josef och Maria efter att hon fött Jesus (se Luk 2:24).

Lagar om olika sorters spetälska

¹ HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

² När någon får en upphöjning på huden eller ett utslag eller en ljus fläck och det utvecklas till något som liknar spetälska på hans hud, ska han föras till prästen Aron eller någon av hans söner, prästerna.

³ Prästen ska se på det angripna stället på huden. Om han då finner att håret på det angripna stället har vitnat och att det angripna stället visar sig djupare än den övriga huden på kroppen, då är det spetälska. När prästen ser det, ska han förklara honom oren.

⁴ Och om den ljusa fläcken på hans hud är vit men inte visar sig djupare än den övriga huden och om håret på den inte har vitnat, ska prästen hålla den angripne instängd i sju dagar.

⁵ Den sjunde dagen ska prästen se på honom. Om han då finner att det angripna stället är oförändrat och att det onda inte har brett ut sig på huden, ska han för andra gången hålla honom instängd i sju dagar.

⁶ Sedan ska prästen se på honom igen på sjunde dagen. Om det angripna stället har bleknat och det onda inte har brett ut sig på huden, ska han förklara honom ren, eftersom det då är ett vanligt utslag. När han har tvättat sina kläder är han ren.

⁷ Men om utslaget breder ut sig på huden, sedan han visat sig för prästen för att förklaras ren, ska han visa sig för prästen en gång till.

13:2 5 Mos 24:8. **13:2** spetälska Hebr. saráat var ett samlingsbegrepp för ett flertal hudsjukdomar och inte enbart det som idag kallas lepra.

⁸ Om prästen ser att utslaget har brett ut sig på huden, ska prästen förklara honom oren, för då är det spetälska.

⁹ När någon får spetälska, ska han föras till prästen,

¹⁰ och prästen ska se på honom. Om det finns en vit upphöjning på huden och håret har vitnat där och svallkött har bildats i upphöjningen,

¹¹ då är det gammal spetälska på hans hud, och prästen ska förklara honom oren. Han ska inte stänga in honom, för han är oren.

¹² Men om spetälskan har brutit ut så att hela huden är täckt av spetälska på den angripne, från huvud till fot, överallt där prästen ser,

¹³ då ska prästen undersöka honom. Om han då finner att spetälska täcker hela hans kropp, ska han förklara den angripne ren. Hela hans kropp har blivit vit, han är ren.

¹⁴ Men så snart svallkött visar sig på honom är han oren.

¹⁵ När prästen ser svallköttet, ska han förklara honom oren. Svallköttet är orent, det är spetälska.

¹⁶ Men om svallköttet förändras och stället blir vitt, ska han gå till prästen.

¹⁷ Och prästen ska se på honom och om det angripna stället har blivit vitt, ska han förklara den angripne ren. Han är då ren.

¹⁸ När någon på sin hud har haft en böld som har läkts,

¹⁹ men det sedan visar sig en vit upphöjning eller en rödvit fläck på det ställe där bölden var, ska han visa sig för prästen,

²⁰ och prästen ska se på honom. Om denne finner att stället är lägre än den övriga huden och att håret på det har vitnat, då ska han förklara honom oren, för han är angripen av spetälska som har brutit ut där bölden var.

²¹ Men om prästen undersöker honom och finner att vitt hår saknas där, att stället inte är lägre än den övriga huden och att det är blekt, då ska prästen hålla honom instängd i sju dagar.

²² Om då det onda breder ut sig på huden, då ska prästen förklara honom oren, för han är angripen.

²³ Men om den ljusa fläcken stannar kvar på sin plats och inte breder ut sig, då är det ett ärr efter bölden, och prästen ska förklara honom ren.

²⁴ Om någon får ett brännsår på sin hud och det sedan blir en rödvit eller en vit fläck av ärrbildningen i brännsåret,

²⁵ ska prästen undersöka det. Om håret på fläcken har vitnat och den visar sig vara djupare än huden, då är det spetälska som har brutit ut i brännsåret. Därför ska prästen förklara honom oren, för han är angripen av spetälska.

²⁶ Men om prästen undersöker stället och finner att vitt hår saknas på den ljusa fläcken, att stället inte är lägre än den övriga huden och att det är blekt, då ska prästen hålla honom instängd i sju dagar.

²⁷ Och prästen ska se på honom den sjunde dagen. Om det onda har brett ut sig på huden, då ska prästen förklara honom oren, för han är angripen av spetälska.

²⁸ Men om den ljusa fläcken stannar kvar på sin

plats och inte breder ut sig på huden och förblir blek, då är det en upphöjning efter brännsåret. Prästen ska förklara honom ren, eftersom det är ett märke efter brännsåret.

²⁹ Om en man eller kvinna får en fläck på huvudet eller hakan,

³⁰ ska prästen undersöka fläcken. Om den då visar sig djupare än huden och där finns gulaktigt, tunt hår, då ska prästen förklara den angripne oren, för det är elakartad spetälskeskorv eller spetälska på huvud eller haka.

³¹ Men om prästen ser på det ställe som angripits av skorven och det inte är djupare än huden och det inte finns något svart hår i det, då ska prästen hålla den som angripits av skorven instängd i sju dagar.

³² Den sjunde dagen ska prästen se på det angripna stället. Om skorven då inte har brett ut sig och där inte finns något gulaktigt hår och skorven inte visar sig djupare än huden,

³³ då ska den sjuke raka sig utan att raka det skorviga stället, och prästen ska för andra gången hålla honom instängd i sju dagar.

³⁴ Den sjunde dagen ska prästen se på den skorvsjuka. Om skorven inte har brett ut sig på huden och inte visar sig djupare än huden, ska prästen förklara honom ren. Han ska tvätta sina kläder och vara ren.

³⁵ Men om skorven breder ut sig på huden, sedan han har förklarats ren,

³⁶ ska prästen se på honom. Om skorven då har brett ut sig på huden behöver han inte närmare se

efter om det finns något gulaktigt hår, eftersom han är oren.

³⁷ Men om skorven visar sig oförändrad och det har växt svart hår på stället, då är skorven läkt.

Han är ren, och prästen ska förklara honom ren.

³⁸ När någon, man eller kvinna, får ljusa fläckar på huden, särskilt vita, ljusa fläckar,

³⁹ ska prästen se på den angripne. Om de ljusa fläckarna på huden är blekvita, då är det ett ofarligt utslag på huden. Han är ren.

⁴⁰ När håret på en mans huvud faller av, är det vanlig bakskallighet. Han är ren.

⁴¹ Om håret faller av på främre delen av huvudet, är det vanlig framskallighet och han är ren.

⁴² Men om det uppstår en rödvit fläck på det skalliga stället, baktill eller framtill, då är det spetälska som har brutit ut på det skalliga stället, baktill eller framtill,

⁴³ och prästen ska se på honom. Om den upphöjda fläcken på det skalliga stället, bak eller fram, då är rödvit och visar sig likna spetälska på kroppens hud,

⁴⁴ då är mannen spetälsk. Han är oren. Prästen ska förklara honom oren, eftersom han är angripen på sitt huvud.

⁴⁵ Den som är angripen av spetälska ska gå med sönderrivna kläder. Han ska ha sitt hår ovårdat och skyla sitt skägg och ropa: "Oren! Oren!"

13:45 sönderrivna kläder ... hår ovårdat och skyla sitt skägg Uttryck för offentlig sorg.

⁴⁶ Så länge han är angripen av spetälska ska han vara oren. Han är oren och ska bo avskilt. Han ska ha sin bostad utanför lägret.

⁴⁷ När ett klädesplagg blir angripet av spetälska – ett plagg av ylle eller linne,

⁴⁸ ett vävt eller virkat tyg av linne eller ylle, ett skinn eller något som är tillverkat av skinn –

⁴⁹ och det angripna stället är grönaktigt eller rödaktigt på plagget eller skinnet, det vävda eller virkade tyget eller skinnföremålet eller vad det än är, då är stället angripet av spetälska och ska visas för prästen.

⁵⁰ Och prästen ska se på det angripna stället och det föremål som angripits ska vara inlåst i sju dagar.

⁵¹ Den sjunde dagen ska han se på det angripna stället. Om skadan har brett ut sig på plagget eller det vävda eller virkade tyget eller skinnet eller det som är gjort av skinnet, så är stället angripet av elakartad spetälska. Det är orent.

⁵² Man ska bränna upp plagget eller det vävda eller virkade tyget av ylle eller linne eller skinnföremålet, vad det än är som är angripet, eftersom det är elakartad spetälska. Allt ska brännas upp i eld.

⁵³ Men om prästen ser på stället och fläcken inte har brett ut sig på plagget eller det vävda eller virkade tyget eller skinnföremålet, vad det än är,

13:46 4 Mos 5:2f, 2 Kung 15:5. **13:47** klädesplagg ... spetälska Syftar här på angrepp av svamp eller mögel (även i 14:34f).

⁵⁴ ska han befalla att man tvättar den sak där det angripna stället finns, och prästen ska ha den inlåst i ytterligare sju dagar.

⁵⁵ Han ska efter tvättningen se på det angripna stället. Om fläcken då inte har ändrat utseende är saken oren, även om fläcken inte har brett ut sig. Du ska bränna upp den i eld. Det är en frätfläck, vare sig den sitter på avigsidan eller på rätsidan.

⁵⁶ Men om prästen ser på det angripna stället och finner att det har bleknat efter tvättningen, då ska han riva bort det från plagget eller skinnet eller det vävda eller virkade tyget.

⁵⁷ Om en fläck visar sig igen på plagget eller det vävda eller virkade tyget eller skinnföremålet, vad det än är, så är det spetälska som har brutit ut. Föremålet med det angripna stället ska du bränna upp i eld.

⁵⁸ Men om fläcken på plagget eller det vävda eller stickade tyget eller skinnföremålet, vad det än är, har gått bort genom tvättningen, ska plagget tvättas en andra gång och blir då rent.

⁵⁹ Detta är lagen om det som blir angripet av spetälska, plagg av ylle eller linne eller vävt eller virkat tyg eller skinnföremål, vad det än är. Efter denna lag ska det förklaras rent eller orent.

14

Den spetälskes rening

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Detta är lagen om den spetälske den dag han ska renas: Han ska föras till prästen

³ och prästen ska gå ut utanför lägret och se på honom. Om han är botad från sin spetälska

⁴ ska prästen befalla att man för den som ska renas tar två levande rena fåglar, cederträ, karmosinrött garn och isop.

⁵ Prästen ska befalla att den ena fågeln slaktas över ett lerkärl med friskt vatten.

⁶ Sedan ska han ta den levande fågeln, cederträet, det karmosinröda garnet och isopen och doppa alltsammans med den levande fågeln i blodet från fågeln som slaktades över det friska vattnet.

⁷ Han ska stänka sju gånger på den som ska renas från spetälskan, och när han så har renat honom ska han släppa fri den levande fågeln ute på marken.

⁸ Den som ska renas ska tvätta sina kläder och raka av allt sitt hår och bada i vatten, så blir han ren och får sedan gå in i lägret. Men han ska stanna utanför sitt tält i sju dagar.

⁹ På sjunde dagen ska han raka av allt sitt hår, både huvudhåret, skägget och ögonbrynen. Allt sitt hår ska han raka av. Och han ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, så blir han ren.

¹⁰ På åttonde dagen ska han ta två felfria lamm

14:2 Matt 8:4, Mark 1:44, Luk 5:14, 17:14. **14:2** föras till prästen Jesus hänvisade till regeln när han botade spetälska (se Luk 5:14, 17:14). **14:4** Ps 51:9. **14:4** cederträ Symboliserar troligen med sin röda färg tillsammans med garnet blod och liv.

14:5 friskt vatten Ordagrant: "levande vatten" (även i vers 6 och 50-52). Jfr Jer 2:13, Joh 4:10. **14:8** 4 Mos 12:14f.

av hankön, ett årsgammalt felfritt lamm av honkön och tre tiondels efa fint mjöl blandat med olja till matoffer, och vidare en log olja.

¹¹ Och prästen som utför reningen ska ställa fram den som ska renas och allt det andra inför HERRENS ansikte vid ingången till uppenbarelsetältet.

¹² Prästen ska ta det ena lammet med tillhörande logmått olja och offra det till ett skuldoffer och lyfta det som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte.

¹³ Han ska slakta lammet på samma plats som man slaktar syndofferdjuren och brännofferdjuren, på en helig plats, för skuldoffret tillhör liksom syndoffret prästen. Det är högheligt.

¹⁴ Och prästen ska ta något av skuldoffrets blod och stryka det på högra örsnibben på den som ska renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå.

¹⁵ Sedan ska prästen ta av tillhörande log olja och hälla i sin vänstra hand.

¹⁶ Han ska doppa sitt högra pekfinger i oljan som han har i vänster hand och stänka något av oljan med sitt finger sju gånger inför HERRENS ansikte.

¹⁷ Av den olja som är kvar i hans hand ska prästen stryka på högra örsnibben på den som ska renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå, ovanpå skuldofferblodet.

¹⁸ Det som sedan är kvar av oljan i prästens hand ska han hälla på huvudet på den som ska renas. Så ska prästen bringa försoning för honom inför HERRENS ansikte.

14:10 tre tiondels efa fint mjöl ... en log olja Nästan 7 liter mjöl och 0,3 liter olja. **14:13** 3 Mos 7:6f.

¹⁹ Därefter ska han offra syndoffret och bringa försoning för den som ska renas, så att han blir fri från sin orenhet. Sedan ska prästen slakta brännofferdjuret.

²⁰ Han ska offra brännoffret och matoffret på altaret. När prästen så bringar försoning för honom, blir han ren.

²¹ Men om han är fattig och inte har råd med så mycket, ska han ta endast ett lamm till skuldoffer och lyfta det för att bringa försoning för sig, och endast en tiondels efa fint mjöl, blandat med olja, till matoffer samt en log olja,

²² och dessutom två turturduvor eller två unga duvor, allt eftersom han har råd. Den ena duvan ska vara till syndoffer och den andra till brännoffer.

²³ För att förklaras ren ska han på åttonde dagen bära allt detta till prästen, till uppenbarelsetältets ingång inför HERRENS ansikte.

²⁴ Prästen ska ta skuldofferlammet och det logmått olja som hör till det, och han ska lyfta det som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte.

²⁵ När skuldofferlammet har slaktats, ska prästen ta av skuldoffrets blod och stryka på högra örsnibben på den som ska renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå.

²⁶ Sedan ska prästen hålla något av oljan i sin vänstra hand,

²⁷ och han ska med sitt högra pekfinger stänka något av oljan som han har i vänster hand sju gånger inför HERRENS ansikte.

14:21 en tiondels efa fint mjöl ... en log olja Ca 2,2 liter mjöl och 0,3 liter olja.

28 Och prästen ska med oljan som han har i handen stryka på högra örsnibben på den som ska renas, på högra handens tumme och högra fotens stortå, ovanpå skuldofferblodet.

29 Det som är kvar av oljan i prästens hand ska han hälla på huvudet på den som ska renas, för att bringa försoning för honom inför HERRENS ansikte.

30 Sedan ska han offra den ena av turturduvorna eller av de unga duvorna, vad han nu har haft råd till.

31 Av det han kunnat skaffa ska han offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer tillsammans med matoffret. Så ska prästen bringa försoning inför HERRENS ansikte för den som ska renas.

32 Detta är lagen om den som har blivit angripen av spetälska men inte har råd att skaffa vad som enligt lagen hör till hans rening.

Spetälska på hus

33 HERREN sade till Mose och Aron:

34 När ni kommer in i Kanaans land som jag ger er till arvedel, och jag låter något hus i landet ni får till arvedel bli angripet av spetälska,

35 ska husets ägare anmäla det för prästen och säga: "Mitt hus verkar vara angripet av spetälska."

36 Då ska prästen ge befallning om att man utrymmer huset innan han går in för att se på det angripna stället, detta för att inte allt som är i huset ska bli orent. Därefter ska prästen gå in för att besiktiga huset.

14:34 hus ... angripet av spetälska Syftar på angrepp av mögel eller svamp.

³⁷ Om han då, när han undersöker det angripna stället, finner att det på husets vägg har bildats grönaktiga eller rödaktiga fördjupningar som är lägre än den övriga väggen,

³⁸ ska prästen gå ut ur huset, till dörren på huset, och stänga det för sju dagar.

³⁹ Och prästen ska komma tillbaka på sjunde dagen och undersöka huset. Om fläcken har brett ut sig på husets vägg,

⁴⁰ ska han befalla att man tar bort de stenar som är angripna och kastar dem utanför staden på en oren plats.

⁴¹ Men huset ska man skrapa överallt på insidan och kasta det avskrapade murbruket på en oren plats utanför staden.

⁴² Och man ska ta andra stenar och sätta in dem i de förras ställe och ta annat murbruk och rappa huset med det.

⁴³ Om en fläck kommer fram igen på huset, efter att man tagit bort stenarna, skrapat huset och rappat det,

⁴⁴ ska prästen gå in och se på det. Om fläcken har brett ut sig på huset, är det elakartad spetälska. Huset är orent.

⁴⁵ Och man ska riva huset med dess stenar och trävirke och allt murbruk på huset och föra bort alltsammans utanför staden till en oren plats.

⁴⁶ Om någon har gått in i huset under den tid det skulle vara stängt, ska han vara oren ända till kvällen.

⁴⁷ Om någon har legat i huset ska han tvätta sina kläder, och om någon har ätit i huset ska också han tvätta sina kläder.

48 Men om prästen går in och undersöker huset och ser att fläcken inte har brett ut sig på huset efter att det blivit rappat, då ska han förklara huset rent eftersom det onda är läkt.

49 Till husets rening ska han ta två fåglar, cederträ, karmosinrött garn och isop.

50 Och han ska slakta den ena fågeln över ett lerkärl med friskt vatten.

51 Sedan ska han ta cederträet, isopen, det karmosinröda garnet och den levande fågeln, doppa alltsammans i den slaktade fågelns blod och i det friska vattnet och bestänka huset sju gånger.

52 Så ska han rena huset med fågelns blod och det friska vattnet och med den levande fågeln, cederträet, isopen och det karmosinröda garnet.

53 Och han ska släppa den levande fågeln fri ute på marken utanför staden. När han så bringar försoning för huset, blir det rent.

54 Detta är lagen om allt slags spetälskesjukdom och spetälskeskorv,

55 om spetälska på kläder och på hus,

56 om upphöjningar på huden, utslag och ljusa fläckar,

57 till undervisning om när något är orent eller rent. Detta är lagen om spetälska.

15

Orena flytningar hos en man

1 HERREN talade till Mose och Aron. Han sade:

2 Säg till Israels barn:

3 Om någon får flytning från sin kropp är hans flytning oren. Detta är vad som gäller om hans

orenhet så länge flytningen pågår: Vare sig hans kropp avsöndrar flytningen eller stänger sig för flytningen är han oren.

⁴ Allt som den sjuke ligger på blir orent, och allt som han sitter på blir orent.

⁵ Den som rör vid något som han legat på ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

⁶ Den som sätter sig på något som den sjuke suttit på ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

⁷ Den som rör vid den sjukes kropp ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

⁸ Om den sjuke spottar på någon som är ren, ska denne tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

⁹ Varje sadel som den sjuke sitter på när han rider blir oren.

¹⁰ Var och en som rör vid något vad det än är som har legat under honom ska vara oren ända till kvällen, och den som bär bort något sådant ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

¹¹ Var och en som den sjuke rör vid utan att ha sköljt sina händer i vatten ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

¹² Ett lerkärl som den sjuke rör vid ska slås sönder, och varje träkärl ska sköljas i vatten.

¹³ När den som har flytning blir fri från sin flytning, ska han räkna sju dagar för att förklaras ren. Därefter ska han tvätta sina kläder och bada sin kropp i rinnande vatten. Då blir han ren.

14 På åttonde dagen ska han ta två turturduvor eller två unga duvor och komma inför HERRENS ansikte, till uppenbarelsetältets ingång, och han ska ge dem åt prästen.

15 Och prästen ska offra dem, den ena till syndoffer och den andra till brännoffer. Så ska prästen bringa försoning för honom inför HERRENS ansikte till rening från hans flytning.

16 Om en man har haft sädesuttömning, ska han bada hela sin kropp i vatten och vara oren ända till kvällen.

17 Alla kläder och allt av skinn som sädesuttömningen kommit på ska tvättas i vatten och vara orent ända till kvällen.

18 När en man har legat med en kvinna och sädesuttömning har skett, ska de båda bada i vatten och vara orena ända till kvällen.

Orena flytningar hos en kvinna

19 När en kvinna har sin flytning och det kommer blod från hennes kropp, ska hon vara oren i sju dagar. Var och en som rör vid henne ska vara oren ända till kvällen.

20 Allt som hon ligger på under sin månadsrening blir orent, och allt som hon sitter på blir orent.

21 Var och en som rör vid det som hon legat på ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

22 Var och en som rör vid något som hon suttit på ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

²³ Om någon sak läggs på det som hon har legat eller suttit på och någon sedan rör vid det, ska han vara oren ända till kvällen.

²⁴ Om en man ligger med henne och något av hennes månadsblödning kommer på honom, ska han vara oren i sju dagar, och allt som han ligger på blir orent.

²⁵ Om en kvinna har blödningar under en längre tid, utan att det är hennes månadsrening, eller om hon har blödningar utöver tiden för sin månadsrening, ska samma regler gälla för henne som under tiden för hennes månadsrening. Hon är oren.

²⁶ Allt som hon ligger på så länge hennes blödningar varar ska behandlas som det hon ligger på under sin månadsrening, och allt som hon sitter på blir orent liksom under hennes månadsrening.

²⁷ Och var och en som rör vid något av det blir oren. Han ska tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen.

²⁸ När hon blir ren från blödningen ska hon räkna sju dagar, och sedan är hon ren.

²⁹ På åttonde dagen ska hon ta två turturduvor eller två unga duvor och bära dem till prästen, till uppenbarelsetältets ingång.

³⁰ Prästen ska offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer. Så ska prästen bringa försoning för henne inför HERRENS ansikte till rening från hennes orena blödning.

³¹ Ni ska skilja Israels barn från deras orenhet,

så att de inte måste dö i sin orenhet, om de orenar mitt tabernakel som står mitt ibland dem.

³² Detta är lagen om den som har flytning och om den som har sädesuttömning så att han därigenom blir oren,

³³ och om den kvinna som har sin månadsrening och om den man eller kvinna som har någon flytning, samt om en man som ligger med en oren kvinna.

16

Den stora försoningsdagen

¹ HERREN talade till Mose efter att Arons båda söner hade dött, de som dog när de trädde fram inför HERRENS ansikte.

² Och HERREN sade till Mose: Säg till din bror Aron att han inte när som helst får gå in i helgedomen innanför förhänget framför nådastolen på arken, så att han inte dör. För jag kommer att uppenbara mig i molnet över nådastolen.

³ Detta ska Aron ha med sig när han går in i helgedomen: en ungtjur till syndoffer och en bagge till brännoffer.

⁴ Han ska ta på sig en helig tunika av linne och ha byxor av linne på sin kropp, och han ska spänna på sig ett bälte av linne och vira en turban av linne

16:1 3 Mos 10:1f. **16:2** Hebr 9:7, 25, 10:19f. **16:2** nådastolen Traditionell översättning av hebr. kappóret, "försoningsplats". Offerblodet (vers 14-15) stänktes på arkens gyllene lock (2 Mos 25:17f), den "fotpall" (1 Krön 28:2) över vilken Gud uppenbarade sig (4 Mos 7:89). Förebild till Jesus (Rom 3:25).

16:3 3 Mos 4:3. **16:4** helig tunika av linne En enklare dräkt än översteprästens fulla skrud (vers 24, 2 Mos 28:2f).

om huvudet. Detta är de heliga kläderna, och innan han tar dem på sig ska han bada sin kropp i vatten.

⁵ Av israeliternas församling ska han ta emot två bockar till syndoffer och en bagge till brännoffer.

⁶ Och Aron ska föra fram sin egen syndoffertjur och bringa försoning för sig själv och sitt hus.

⁷ Sedan ska han ta de två bockarna och ställa dem inför HERRENS ansikte, vid ingången till uppenbarelsetältet.

⁸ Aron ska dra lott om de båda bockarna: en lott för HERREN och en lott för att ta bort synden.

⁹ Den bock som lotten bestämmer åt HERREN ska Aron föra fram och offra till syndoffer.

¹⁰ Men den bock som lotten bestämmer för att ta bort synden ska ställas levande inför HERRENS ansikte, för att försoning ska bringas genom honom. Och sedan ska han sändas i väg ut i öknen för att ta bort synden.

¹¹ Aron ska föra fram sin syndoffertjur och bringa försoning för sig själv och sitt hus. Han ska slakta sin syndoffertjur.

¹² Sedan ska han ta ett fyrfat, fullt med glöd från altaret som står inför HERRENS ansikte. Han ska fylla sina händer med krossad, väldoftande rökelse och bära in det innanför förhänget.

16:6 försoning för sig själv Varje mänsklig överstepräst behövde rening från egen synd (jfr Hebr 7:27). **16:8** att ta bort synden Hebr. ez azél, "bock som går bort" med folkets synder (översätts så även i Septuaginta, jfr vers 22). Mindre trolig är den senare tolkning som här ser ett namn på en demon ("Azazel"). Sedvänjor kring en "syndabock" fanns även bland andra folk, t ex hetiterna. Joh 1:29 knyter an genom att beskriva Kristus som "Guds lamm som tar bort världens synd". **16:12** 2 Mos 30:34f, Hebr 9:7f.

13 Han ska lägga rökelsen på elden inför HERREN, så att ett moln av rökelse täcker nådastolen över vittnesbördet. Då ska han inte dö.

14 Och han ska ta av tjurens blod och stänka det med sitt finger framtill på nådastolen. Sju gånger ska han stänka blodet framför nådastolen med sitt finger.

15 Sedan ska han slakta folkets syndofferbock och bära in dess blod innanför förhänget, och han ska göra med blodet som han gjorde med tjurens blod. Han ska stänka det på nådastolen och framför nådastolen.

16 Så ska han bringa försoning för helgedomen och rena den från Israels barns orenheter och brott, från alla deras synder. På samma sätt ska han göra med uppenbarelsetältet, som har sin plats hos dem mitt ibland deras orenheter.

17 Ingen människa får vara i uppenbarelsetältet från det att han går in för att bringa försoning i helgedomen tills han går ut. Så ska han bringa försoning för sig själv och sitt hus och för Israels hela församling.

18 Sedan ska han gå ut till altaret som står inför HERRENS ansikte och bringa försoning för det. Han ska ta av tjurens blod och av bockens blod och stryka på altarets horn runt omkring,

19 och han ska stänka av blodet på altaret med sitt finger sju gånger och rena och helga det från Israels barns orenheter.

20 När Aron har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet och altaret, ska han

föra fram den levande bocken.

²¹ Och Aron ska lägga båda händerna på den levande bockens huvud och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar, alla deras brott och alla deras synder. Han ska lägga dem på bockens huvud och sedan sända i väg den ut i öknen genom en man som hålls redo för det.

²² Bocken ska bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och man ska släppa bocken ute i öknen.

²³ Sedan ska Aron gå in i uppenbarelsetältet och ta av sig linnekläderna, som han hade klätt sig i när han gick in i helgedomen, och han ska lämna dem där.

²⁴ Han ska bada sin kropp i vatten på en helig plats och ta på sig sina vanliga kläder. Sedan ska han gå ut och offra sitt eget brännoffer och folkets brännoffer och bringa försoning för sig och för folket.

²⁵ Fettet av syndofferdjuret ska han bränna på altaret.

²⁶ Och den som sände i väg bocken för att ta bort synden ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han komma in i lägret.

²⁷ Syndoffertjuren och syndofferbocken vars blod bars in för att bringa försoning i helgedomen ska föras bort utanför lägret, och man ska bränna upp dem i eld med deras hud, kött och orenhet.

²⁸ Den som bränner upp det ska tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han komma in i lägret.

16:27 3 Mos 4:11f, 6:30, Hebr 13:11. **16:27** utanför lägret Citeras i Hebr 13:11 som förebild till det utanförskap som Kristus och hans trogna får lida.

²⁹ Detta ska för er vara en evig stadga: I sjunde månaden, på tionde dagen i månaden, ska ni fasta och inte utföra något arbete, varken den infödde eller främlingen som bor ibland er.

³⁰ För på den dagen ska försoning bringas för att rena er. Från alla era synder ska ni renas inför HERRENS ansikte.

³¹ En vilosabbat ska den vara för er, och ni ska fasta. Detta ska vara en evig stadga.

³² Den präst som har blivit smord och invigd till att vara präst i sin fars ställe ska bringa försoning. Han ska ta på sig linnekläderna, de heliga kläderna,

³³ och bringa försoning för det allra heligaste och försoning för uppenbarelsetältet och altaret, och han ska bringa försoning för prästerna och allt folket i församlingen.

³⁴ Detta ska för er vara en evig stadga, så att försoning bringas för Israels barn en gång om året för alla deras synder.

Och Aron gjorde så som HERREN hade befallt Mose.

17

Blodets helighet

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Aron och hans söner och alla Israels barn: Detta är vad HERREN har befallt:

16:29 3 Mos 23:27f, 4 Mos 29:7f. **16:29** sjunde månaden ... på tionde dagen Försoningsdagen infaller i september eller oktober.

³ Om någon av Israels hus slaktar en ko, ett lamm eller en get i eller utanför lägret

⁴ och inte för fram djuret till uppenbarelsetältets ingång för att bära fram det som en offergåva åt HERREN framför hans tabernakel, ska det tillräknas den mannen som blodskuld. Han har spillt blod, och han ska utrotas ur sitt folk.

⁵ Därför ska Israels barn komma med sina slaktdjur som de brukar slakta ute på marken, fram till HERREN, till uppenbarelsetältets ingång, till prästen, och slakta dem där som ett gemenskapsoffer åt HERREN.

⁶ Prästen ska stänka blodet på HERRENS altare vid ingången till uppenbarelsetältet och bränna fett till en ljuvlig doft för HERREN.

⁷ De ska inte mer offra sina slaktoffer till de onda andar som de i trolös avfällighet håller sig till. Detta ska vara en evig stadga för dem, från släkte till släkte.

⁸ Säg till dem: Om någon av Israels hus eller av främlingarna som bor bland dem, offerar ett brännoffer eller ett slaktoffer

⁹ och inte för fram det till uppenbarelsetältets ingång för att offra det åt HERREN, ska den mannen utrotas ur sitt folk.

¹⁰ Och om någon av Israels hus eller av främlingarna som bor bland dem förtär något blod, ska jag vända mitt ansikte mot den som äter blodet och utrota honom ur hans folk.

17:3 Om någon ... slaktar Regeln markerade mot avgudadyrkan under ökenvandringen (vers 7) och gällde sedan inte lika strikt i Israels land (jfr 5 Mos 12:15, 20f). **17:7** 5 Mos 32:17, 1 Kor 10:20.

17:9 5 Mos 12:4f. **17:10** 3 Mos 3:17, 7:26f, 5 Mos 12:16, 23f, 15:23, Apg 15:20.

¹¹ För kroppens liv är i blodet, och jag har gett er det för altaret, för att bringa försoning för era själar. Det är blodet som bringar försoning genom själen som är i det.

¹² Därför säger jag till Israels barn: Ingen av er ska äta blod. Främlingen som bor ibland er ska inte heller äta blod.

¹³ Om någon av Israels barn eller av främlingarna som bor bland dem fäller ett villebråd av fyrfotadjur eller en fågel av det slag som får ätas, ska han låta blodet rinna ut och täcka över det med jord.

¹⁴ För varje kropps liv är dess blod. Därför säger jag till Israels barn: Ni ska inte äta någon kropps blod, för varje kropps liv är dess blod. Var och en som äter det ska utrotas.

¹⁵ Och var och en som äter ett självdött eller ihjälrivet djur, vare sig han är infödd eller främling, ska tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen. Då blir han ren.

¹⁶ Om han inte tvättar sina kläder och badar sin kropp, kommer han att bära på skuld.

18

Förbjudna sexuella förbindelser

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Israels barn:

Jag är HERREN er Gud.

³ Ni ska inte göra som de gör i Egyptens land, där ni har bott. Inte heller ska ni göra som de

17:11 Hebr 9:22. **17:14** 1 Mos 9:4. **17:15** 2 Mos 22:31, 3 Mos 11:40.

18:3 som de gör i Egyptens land Incest var sed bland faraonerna som ofta gifte sig med sina systrar (vers 9). Tidelag (vers 23) mellan egyptiskor och getter nämns av historikern Herodotos.

gör i Kanaans land, dit jag vill föra er. Ni ska inte vandra efter deras stadgar.

⁴ Mina domslut ska ni följa och mina stadgar ska ni handla noggrant efter. Jag är HERREN er Gud.

⁵ Ni ska hålla fast vid mina stadgar och lagar, för den människa som följer dem ska leva genom dem. Jag är HERREN.

⁶ Ingen av er ska röra en kvinna som är hans nära släkting och blotta hennes nakenhet. Jag är HERREN.

⁷ Du ska inte blotta din fars nakenhet genom att blotta din mors nakenhet. Hon är din mor, och du ska inte blotta hennes nakenhet.

⁸ Du ska inte blotta nakenheten hos din fars hustru, för det är din fars nakenhet.

⁹ Du ska inte blotta din systers nakenhet, vare sig hon är din fars dotter eller din mors dotter, vare sig hon är född hemma eller ute.

¹⁰ Du ska inte blotta din sondotters eller din dotterdotters nakenhet, för det är din egen nakenhet.

¹¹ Du ska inte blotta nakenheten hos dottern till din fars hustru, för hon är av din fars släkt och hon är din syster.

¹² Du ska inte blotta nakenheten hos din fars syster, för hon är din fars nära släkting.

¹³ Du ska inte blotta nakenheten hos din mors syster, för hon är din mors nära släkting.

18:3 som de gör i Kanaans land Kananeiska fruktbarhetskulter inbegrep både manliga och kvinnliga prostituerade (5 Mos 23:17, 1 Kung 14:24). **18:5** Neh 9:29, Hes 20:11, Rom 10:5, Gal 3:12. **18:5** Citeras av Paulus i Rom 10:5 och Gal 3:12 som lagens princip. **18:8** 1 Mos 35:22, 49:4, 3 Mos 20:11, 5 Mos 22:30, 27:20. **18:8** blotta ... fars hustru Begicks av Ruben (1 Mos 35:22, 49:4) och senare i Korint (1 Kor 5:1). **18:9** 3 Mos 20:17f, 5 Mos 27:22, 2 Sam 13:14, Hes 22:11.

14 Du ska inte blotta nakenheten hos din fars bror, och du ska inte röra hans hustru, för hon är din fars syster.

15 Du ska inte blotta din svärdotters nakenhet. Hon är din sons hustru, och hennes nakenhet ska du inte blotta.

16 Du ska inte blotta nakenheten hos din brors hustru, för det är din brors nakenhet.

17 Du ska inte blotta en kvinnas nakenhet och dessutom hennes dotters. Du ska inte heller ta till hustru hennes sondotter eller dotterdotter och blotta deras nakenhet. Det vore en skam, för de är ju dina nära släktingar.

18 Du ska inte ta till hustru en kvinna som är syster till din hustru, så att du väcker fiendskap mellan dem genom att du blottar också hennes nakenhet medan din hustru lever.

19 Du ska inte röra en kvinna och blotta hennes nakenhet när hon är oren under sin månadsrening.

20 Du ska inte ligga med din nästas hustru, så att du genom henne orenar dig.

21 Du ska inte offra något av dina barn åt Molok. Du ska inte ohelga din Guds namn. Jag är HERREN.

22 Du ska inte ligga med en man som en man ligger med en kvinna. Det är avskyvärt.

23 Du ska inte ligga med något djur, så att du genom det blir oren. Inte heller ska en kvinna

18:14 3 Mos 20:20. **18:15** 3 Mos 20:12. **18:16** 3 Mos 20:21, Mark 6:18. **18:17** 3 Mos 20:14. **18:18** syster ... fiendskap jfr rivaliteten mellan Rakel och Lea i 1 Mos 29:30f. **18:19** 3 Mos 20:18.

18:20 3 Mos 20:10. **18:21** 3 Mos 20:2f, 5 Mos 18:10, 2 Kung 23:10.

18:21 offra ... barn åt Molok Se not till 20:2f. **18:22** 1 Mos 19:7, 3 Mos 20:13, Rom 1:27, 6:9. **18:22** ligga med en man som ... med en kvinna Se t ex 1 Mos 19:5 (Sodom) och Rom 1:27. **18:23** 2 Mos 22:19, 3 Mos 20:15f, 5 Mos 27:21.

ställa sig framför ett djur för att para sig med det. Det är naturvidrigt.

²⁴ Ni ska inte orena er med något av detta, för med allt sådant har de hednafolk orenat sig som jag driver bort för er.

²⁵ Genom detta har landet blivit orenat, och jag har straffat det för dess missgärning så att landet har spytt ut sina invånare.

²⁶ Ni ska därför hålla fast vid mina stadgar och lagar, och ingen av er ska ägna sig åt något av detta avskyvärda, vare sig han är infödd eller är en främling som bor ibland er.

²⁷ Alla dessa avskyvärda ting har landets invånare gjort, de som var där före er, och landet har blivit orenat.

²⁸ Gör inte något sådant så att landet spyr ut er, liksom det har spytt ut det folk som har bott där före er.

²⁹ För var och en som gör något av allt detta avskyvärda ska utrotas ur sitt folk, alla som gör sådant.

³⁰ Håll därför fast vid vad jag har befallt er att iaktta, så att ni inte följer någon av de avskyvärda seder som man har följt före er och så orenar er genom dem. Jag är HERREN er Gud.

19

Lagar om helighet

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

2 Säg till Israels barns hela församling: Ni ska vara heliga, för jag, HERREN er Gud, är helig.

3 Var och en av er ska visa respekt för sin mor och sin far. Mina sabbater ska ni hålla. Jag är HERREN er Gud.

4 Ni ska inte vända er till avgudar och inte göra er några gjutna gudar. Jag är HERREN er Gud.

5 När ni vill offra gemenskapsoffer åt HERREN, ska ni offra det på sådant sätt att ni räknas som välbehagliga.

6 Det ska ätas samma dag som ni offrar det eller nästa dag. Det som blir över till tredje dagen ska brännas upp i eld.

7 Om det äts på tredje dagen, är det avskyvärt och blir inte mottaget.

8 Den som äter av det måste bära sin skuld, för han har ohelgat det som var helgat åt HERREN. Han ska utrotas ur sitt folk.

9 När ni bärgar skörden i ert land, ska du inte skörda till den yttersta kanten av åkern och inte plocka upp ströaxen efter din skörd.

10 Inte heller i din vingård ska du göra någon efterskörd, och de druvor som fallit av i din vingård ska du inte plocka upp. Du ska lämna kvar det åt den fattige och åt främlingen. Jag är HERREN er Gud.

11 Ni ska inte stjäla eller ljuga eller bedra varandra.

19:2 3 Mos 11:44f, 1 Petr 1:16.

19:2 Ni ska vara heliga, för

jag ... är helig Citeras av Petrus i 1 Petr 1:16.

19:3 2 Mos 20:8f,

31:13. 19:4 2 Mos 20:3f, 23, 34:17.

19:5 3 Mos 7:11f.

19:9

3 Mos 23:22, 5 Mos 24:19f, Rut 2:2f.

19:11 2 Mos 20:15f, Ef 4:25, 28,

Kol 3:9, 1 Tess 4:6.

12 Ni ska inte svära falskt vid mitt namn. Då ohelgar du din Guds namn. Jag är HERREN.

13 Du ska inte förtrycka din nästa eller plundra honom. Du ska inte undanhålla daglönaren hans lön över natten till morgonen.

14 Du ska inte uttala förbannelser över en döv eller lägga något framför en blind som han kan snava över. Du ska frukta din Gud. Jag är HERREN.

15 Du ska inte göra orätt när du dömer. Du ska inte hålla med någon för att han är fattig och du ska inte vara partisk för den som har makt. Du ska döma din nästa med rättvisa.

16 Du ska inte gå med förtal bland ditt folk. Du ska inte stå efter din nästas blod. Jag är HERREN.

17 Du ska inte hata din broder i ditt hjärta, men du ska tillrättavisa din nästa så att du inte bär på synd för hans skull.

18 Du ska inte hämnas och inte hysa agg mot någon i ditt folk, utan du ska älska din nästa som dig själv. Jag är HERREN.

19 Mina stadgar ska ni hålla: Du ska inte låta två slags djur av din boskap para sig med varandra.

19:12 2 Mos 20:7, 5 Mos 5:11, Matt 5:33f, Jak 5:12. **19:13** 2 Mos 22:7f, 5 Mos 24:14f, Jak 5:4. **19:14** 5 Mos 27:18. **19:15** 2 Mos 23:3, 5 Mos 1:17, 16:19, Ords 24:23f, Jak 2:9. **19:16** Ps 15:3, 50:20f, Jer 9:4f, Hes 22:9, Jak 4:11. **19:17** Matt 5:22, 18:15, Luk 17:3, 1 Joh 2:9f, 3:15.

19:18 Matt 5:43f, 22:39, Rom 12:19, Gal 5:14, 1 Tess 5:15, 1 Petr 3:9, Jak 2:8. **19:18** älska din nästa som dig själv Citeras av Jesus i Matt 5:43, 19:19, 22:39 med paralleller; av Paulus i Rom 13:9, Gal 5:14 och av Jakob i 2:8. **19:19** 5 Mos 22:9f.

Du ska inte så två slags säd i din åker och inte ta på dig klädesplagg av två olika slags garn.

²⁰ Om en man har legat med en kvinna som är en annan mans slavinna och sädesuttömning har skett, och hon inte har blivit friköpt eller frigiven, ska de straffas men inte dödas eftersom hon inte var fri.

²¹ Han ska föra fram sitt skuldoffer, en skuldofferbagge, inför HERREN, till uppenbarelsetältets ingång.

²² När prästen med skuldofferbaggen bringar försoning för honom inför HERRENS ansikte, får han förlåtelse för den synd han har begått.

²³ När ni kommer in i landet och planterar olika slags träd med ätbar frukt, ska ni se deras frukt som deras förhud. I tre år ska ni betrakta dem som oomskurna och inte äta deras frukt.

²⁴ Under det fjärde året ska all deras frukt vara helig som ett tackoffer till HERREN,

²⁵ och först under det femte året ska ni äta deras frukt. Så ska ni göra för att de ska ge så mycket större avkastning åt er. Jag är HERREN er Gud.

²⁶ Ni ska inte äta något som innehåller blod.

Ni ska inte befatta er med spådom eller trolldom.

19:19 klädesplagg av två olika slags garn Dödahavsrollarna framhåller att blandningen av ull och lin (5 Mos 22:11) var reserverad för översteprästens dräkt och tabernaklet (2 Mos 26:1, 28:8). **19:23** träd med ätbar frukt Fruktträd respekterades som en Guds gåva (1 Mos 1:29, 5 Mos 20:19). **19:24** tackoffer Kanske för att ätas med tacksägelse vid templet (jfr 5 Mos 14:23, 15:20). **19:26** 3 Mos 3:17, 17:10f, 5 Mos 12:16, 23f, 15:23, Apg 15:20.

27 Ni ska inte rundklippa kanten av ert hår, och inte heller ska du stympa kanten av ditt skägg.

28 Ni ska inte rista märken på er kropp för någon död och inte heller bränna in skrivtecken på er. Jag är HERREN.

29 Vanära inte din dotter genom att låta henne bli prostituerad, så att landet blir fördärvat av otukt och uppfyllt av skamligheter.

30 Mina sabbater ska ni hålla, och för min helgedom ska ni visa vördnad. Jag är HERREN.

31 Vänd er inte till andebesvärjare eller till spåmän. Sök inte sådana så att ni blir orena genom dem. Jag är HERREN er Gud.

32 För ett grått huvud ska du resa dig upp, och den gamle ska du ära. Du ska frukta din Gud. Jag är HERREN.

33 När en främling bor hos er i ert land, ska ni inte förtrycka honom.

34 Främlingen som bor ibland er ska räknas som infödd hos er. Du ska älska honom som dig själv. Ni har ju själva varit främlingar i Egyptens land. Jag är HERREN er Gud.

35 Ni ska inte göra orätt när ni dömer i fråga om längd, vikt eller rymd.

19:27 3 Mos 21:5. **19:27** hår Tecken på livskraft och ära (2 Sam 10:4, 1 Kor 11:15). Hår offrades av kananeer åt de döda (5 Mos 14:1). **19:28** 5 Mos 14:1. **19:28** rista märken Sorgerit som förknippades med avgudakulter (jfr 1 Kung 18:28). **19:29** prostituerad Troligen delaktig i kananeiska fruktbarhetsriter (jfr Jer 2:20f, Hos 2). **19:31** 3 Mos 20:6, 27, 5 Mos 18:11, 1 Sam 28:7, Jes 8:19. **19:33** 2 Mos 22:21, 23:9. **19:35** 5 Mos 25:13f, Ords 11:1, 16:11, 20:10, Mika 6:10f.

³⁶ Rätt våg, rätta vikter, rätt efa, rätt hin-mått ska ni ha. Jag är HERREN er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land.

³⁷ Så ska ni nu hålla alla mina stadgar och alla mina lagar och följa dem. Jag är HERREN.

20

Straff för den som bryter mot buden

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Du ska säga till Israels barn: Om någon av Israels barn eller av främlingarna som bor i Israel ger något av sina barn åt Molok, ska han straffas med döden. Folket i landet ska stena honom.

³ Jag ska vända mitt ansikte mot den mannen och utrota honom ur hans folk, därför att han gett ett av sina barn åt Molok och orenat min helgedom och ohelgat mitt heliga namn.

⁴ Om folket i landet ser mellan fingrarna med den mannen när han ger ett av sina barn åt Molok och inte dödar honom,

⁵ så ska jag själv vända mitt ansikte mot den mannen och mot hans släkt. Och jag ska utrota honom ur folket tillsammans med alla som följt honom och i trolös avfällighet dyrkat Molok.

⁶ Om någon vänder sig till andebesvärjare för att i trolös avfällighet hålla sig till dem, ska jag

19:36 rätta vikter Öarliga köpmän ökade vinsten genom fusk med måtten (Ords 11:1, Amos 8:5). **19:36** efa ... hin-mått Standardmått för torra respektive flytande varor (ca 22 liter och 3,5 liter). **20:2** 3 Mos 18:21. **20:2** ger ... barn åt Molok Barnoffer praktiserades av ammoniter (2 Kung 3:27) och fenicier. Det var strängt förbjudet i Israel (3 Mos 20:2f, Ps 106:38, Jer 32:35). **20:6** 3 Mos 19:31, 5 Mos 18:10f.

vända mitt ansikte mot honom och utrota honom ur hans folk.

⁷ Ni ska helga er och vara heliga, för jag är HERREN er Gud.

⁸ Ni ska hålla mina bud och följa dem. Jag är HERREN som helgar er.

⁹ Om någon förbannar sin far eller mor ska han straffas med döden. Han har förbannat sin far och sin mor, han bär på blodskuld.

¹⁰ Om någon begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru, ska den som begår äktenskapsbrott med sin nästas hustru straffas med döden, både äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan.

¹¹ Om någon ligger med en kvinna som är hans fars hustru, blottar han sin fars nakenhet. De ska båda straffas med döden. De bär på blodskuld.

¹² Om någon ligger med sin svärdotter, ska de båda straffas med döden. De har begått en avskyvärd handling. De bär på blodskuld.

¹³ Om en man ligger med en annan man som en man ligger med en kvinna, begår de en avskyvärd

20:7 3 Mos 11:44f, 19:2, 1 Petr 1:16. **20:8** 3 Mos 19:37. **20:9** 2 Mos 21:17, 5 Mos 27:16, Ords 20:20, 30:17, Matt 15:4. **20:9** förbannar sin far eller mor En hädelse mot Gud, "från vilken allt som kallas far i himlen och på jorden har sitt namn" (Ef 3:15). Citeras av Jesus i Matt 15:4, Mark 7:10. Även mesopotamiska lagar utdömde stränga straff för den som föraktade sina föräldrar. Jfr Ords 30:17.
20:10 2 Mos 20:14, Matt 5:27. **20:11** 3 Mos 18:7f, 5 Mos 22:30, 27:20.
20:11 ligger med ... fars hustru Begicks av Ruben (1 Mos 35:22, 49:4) och senare i Korint (1 Kor 5:1). **20:12** 3 Mos 18:15. **20:13** 1 Mos 19:7, 3 Mos 18:22. **20:13** ligger med en annan man som ... med en kvinna Se t ex 1 Mos 19:5 (Sodom) och Rom 1:27.

handling. De ska straffas med döden. De bär på blodskuld.

14 Om någon till hustru tar en kvinna och dessutom hennes mor, så är det en skändlighet. Man ska bränna upp både honom och dem i eld, för att ingen skändlighet ska finnas ibland er.

15 Om en man ligger med ett djur ska han straffas med döden, och djuret ska ni döda.

16 Om en kvinna gör närmande mot något djur för att para sig med det, ska du döda både kvinnan och djuret. De ska straffas med döden. De bär på blodskuld.

17 Om någon tar sin syster till hustru, sin fars dotter eller sin mors dotter och ser hennes nakenhet, och hon ser hans nakenhet, är det en skamlig gärning. De ska utrotas inför sitt folks ögon. Han bär på missgärning, eftersom han har blottat sin systers nakenhet.

18 Om någon ligger med en kvinna som har sin månadsrening och blottar hennes nakenhet, blottar han hennes blodflöde. De ska båda utrotas ur sitt folk.

19 Du ska inte blotta nakenheten hos din mors syster eller din fars syster, för den som gör det blottar en nära släktings nakenhet. De kommer att bära på missgärning.

20 Om någon ligger med sin farbrors hustru blottar han sin farbrors nakenhet. De kommer att bära på missgärning, och de kommer att dö barnlösa.

21 Om någon tar sin brors hustru är det en oren gärning. Han blottar då sin brors nakenhet, och de ska bli barnlösa.

22 Ni ska hålla alla mina stadgar och lagar och följa dem, för att landet inte ska spy ut er, det land dit jag nu för er så att ni får bo där.

23 Ni ska inte följa sederna hos de folk som jag driver undan för er, för just därför att de gjort som de gjort avskyr jag dem.

24 Därför har jag sagt till er: Ni ska ärva deras land, för jag ska ge er det till arvedel, ett land som flödar av mjölk och honung. Jag är HERREN er Gud, som har avskilt er från andra folk.

25 Gör alltså skillnad mellan rena och orena fyrfotadjur och mellan rena och orena fåglar, så att ni inte gör er själva avskyvärda på grund av dessa fyrfotadjur eller fåglar eller kräldjur som rör sig på marken, alla dessa djur som jag har avskilt från er som orena.

26 Ni ska vara heliga inför mig, för jag, HERREN, är helig. Och jag har avskilt er från andra folk för att ni ska tillhöra mig.

27 När någon, man eller kvinna, befattar sig med andebesvärjelse eller spådom, ska den personen straffas med döden. Han bär på blodskuld och ska stenas.

20:21 3 Mos 18:16. **20:21** tar sin brors hustru Kunde leda till rivalitet (jfr 18:18). Begicks av Herodes (Mark 6:18). Om brodern hade dött var det i stället en plikt att ta till sig änkan (1 Mos 38:8, 5 Mos 25:5). **20:22** 3 Mos 18:25, 28. **20:25** 3 Mos 11:2f, 5 Mos 14:3f. **20:26** 2 Mos 19:5. **20:26** Ni ska vara heliga ... för jag ... är helig Citeras av Petrus i 1 Petr 1:16. **20:27** 5 Mos 18:10f.

21

Prästernas helighet

¹ HERREN sade till Mose: Tala till prästerna, Arons söner, och säg: En präst får inte orena sig genom någon död bland sitt folk

² utom genom sina närmaste släktingar: sin mor, sin far, sin son, sin dotter, sin bror

³ eller genom sin syster, om hon var jungfru och stod honom nära och inte tillhörde någon man. I sådant fall får han dra på sig orenhet genom henne.

⁴ Eftersom han är en ledare bland sitt folk, får han inte dra på sig orenhet och göra sig ohelig.

⁵ Prästerna får inte som tecken på sorg raka någon del av sitt huvud, raka av kanten av sitt skägg eller rista något märke på sin kropp.

⁶ De ska vara heliga inför sin Gud och får inte ohelga sin Guds namn, för de bär fram HERRENS eldsoffer, sin Guds mat. Därför ska de vara heliga.

⁷ Ingen av dem ska ta till hustru en prostituerad eller en vanärad kvinna. De ska inte heller ta till hustru en kvinna som blivit förskjuten av sin man, för prästen är helgad åt sin Gud.

⁸ Därför ska du hålla honom helig, för han bär fram din Guds mat. Han ska vara helig för dig, för jag, HERREN som helgar er, är helig.

21:1 4 Mos 6:6f, Hes 44:25. **21:5** 3 Mos 19:27f, Hes 44:20. **21:7** 3 Mos 21:14, Hes 44:22. **21:7** hustru Även prästens familj skulle återspegla Guds helighet (jfr Ef 5:26f, Tit 1:6). **21:7** förskjuten av sin man T ex på grund av eget äktenskapsbrott (jfr 5 Mos 24:1 med not).

⁹ Om en dotter till en präst vanäras sig genom att begå otukt, vanäras hon sin far. Hon ska brännas upp i eld.

¹⁰ Den som är överstepräst bland sina bröder, den som fått smörjelseolja utgjuten på sitt huvud och blivit vigd med rätt att bära prästkläderna, ska inte ha sitt hår ordnat eller riva sönder sina kläder.

¹¹ Han ska inte gå in till någon död. Varken genom sin far eller sin mor får han orena sig.

¹² Han ska inte heller gå ut ur helgedomen och inte ohelga sin Guds helgedom, för den vigning han fick genom sin Guds smörjelseolja är över honom. Jag är HERREN.

¹³ Till hustru ska han ta en kvinna som är jungfru.

¹⁴ Han får inte ta en änka eller en frånskild kvinna, eller en vanärad kvinna, en prostituerad. Han ska ta en jungfru av sitt eget folk till hustru,

¹⁵ så att han inte ohelgar sina efterkommande bland sitt eget folk, för jag är HERREN som helgar honom.

¹⁶ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹⁷ Säg till Aron: Av dina avkomlingar i kommande släkten ska ingen som har någon defekt träda fram för att frambära sin Guds mat.

¹⁸ Ingen som har någon defekt får träda fram, ingen som är blind eller halt eller vanställd i ansiktet eller har någon lem för stor,

¹⁹ ingen med bruten arm eller brutet ben,

21:10 2 Mos 28:41, 3 Mos 8:12, 10:6. **21:12** 2 Mos 29:7, 3 Mos 10:7.

21:14 3 Mos 21:7, Hes 44:22. **21:17** ingen som har någon defekt Liksom offerdjuret (22:20f) skulle även den offrande prästen vara felfri och hel som en förebild till Kristus (Heb 7:26, 1 Petr 1:19).

²⁰ ingen som har puckelrygg eller är dvärg eller som har fel på ögat eller skabb eller något annat utslag eller är kastrerad.

²¹ Av prästen Arons avkomlingar ska ingen som har någon defekt gå fram för att offra HERRENS eldsoffer. Har han en defekt får han inte gå fram för att offra sin Guds mat.

²² Han får äta sin Guds mat, både det som är högheligt och det som är heligt.

²³ Men eftersom han har en defekt ska han inte gå in till förhänget eller gå fram till altaret så att han ohelgar mina heliga ting, för jag är HERREN som helgar dem.

²⁴ Detta talade Mose till Aron och hans söner och alla Israels barn.

22

¹ Och HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Aron och hans söner att de ska hålla sig borta från de heliga gåvor som Israels barn bär fram åt mig, så att de inte ohelgar mitt heliga namn. Jag är HERREN.

³ Säg till dem: Om någon av era avkomlingar i kommande släkten rör vid de heliga gåvor som Israels barn bär fram åt HERREN medan han är oren, ska han utrotas ur min åsyn. Jag är HERREN.

⁴ Om någon av Arons avkomlingar är spetälsk eller har flytning, ska han inte äta av de heliga gåvorna förrän han har blivit ren. Och den som rör vid

21:20 fel på ögat Syftar på någon slags synlig defekt i ögat, kanske en fläck eller inflammation. **21:22** 4 Mos 18:8f. **22:4** 3 Mos 15:2f, 16.

någon som blivit oren genom en död eller som haft sädesuttömning,

⁵ eller den som rör vid ett smådjur som orsakar orenhet eller vid en människa som man blir oren av, hur hon än har blivit oren –

⁶ den som rör vid något sådant ska vara oren ända till kvällen och ska inte äta av de heliga gåvorna förrän han har badat sin kropp i vatten.

⁷ Men när solen har gått ner är han ren, och sedan kan han äta av de heliga gåvorna, eftersom det är hans mat.

⁸ Ett självdött eller ihjälrivet djur ska han inte äta så att han blir oren genom det. Jag är HERREN.

⁹ De ska hålla fast vid det jag har befallt dem iaktta, så att de inte bär på synd på grund av det heliga och drabbas av döden därför att de ohelgar det. Jag är HERREN som helgar dem.

¹⁰ Ingen främling får äta av det heliga. En in-neboende hos prästen eller en daglönare ska inte äta av det heliga.

¹¹ Men när en präst har köpt en slav för sina pengar får denne äta av det, liksom den slav som är född i hans hus. De får äta av prästens mat.

¹² Om en dotter till en präst gifter sig med en lekman får hon inte äta av det heliga som har getts som offergåva.

¹³ Men om dottern till en präst har blivit änka eller blivit förskjuten och inte har några barn och hon kommer tillbaka till sin fars hus och bor där som i sin ungdom, då får hon äta av sin fars mat. Men ingen obehörig ska äta av den.

14 Om någon av misstag äter av det heliga, ska han ge en helig offergåva till prästen och lägga till en femtedel.

15 Prästerna ska inte ohelga de heliga gåvor som Israels barn offrar åt HERREN

16 och därigenom dra missgärning och skuld över dem när de äter av deras heliga gåvor, för jag är HERREN som helgar dem.

Föreskrifter om djuroffer

17 HERREN talade till Mose. Han sade:

18 Säg till Aron och hans söner och alla Israels barn: Om någon av Israels hus eller av främlingarna i Israel vill bära fram något offer, ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, som de vill offra åt HERREN som brännoffer, ska ni göra det på sådant sätt att ni blir välbehagliga.

19 Offret ska vara ett felfritt handjur av nötboskapen, fåren eller getterna.

20 Ni ska inte offra ett djur som har någon defekt, för genom ett sådant offer blir ni inte välbehagliga.

21 Och när någon vill offra ett gemenskapsoffer åt HERREN av nöt- eller av småboskap, antingen för att fullgöra ett löfte eller som ett frivilligt offer, ska det vara felfritt för att bli välbehagligt. Ingen defekt får finnas på offerdjuret.

22 Det som är blint eller brutet, stympat eller sårigt eller har skabb eller utslag ska ni inte offra

22:14 3 Mos 5:16. **22:19** ett felfritt handjur Förebild till Kristus, "ett lamm utan fel eller brist" (1 Petr 1:19). Profeten Malaki tillrättavisade folket för brott mot detta bud (Mal 1:13f). **22:20** 5 Mos 15:21, 17:1.

åt HERREN. Eldsoffer av något sådant ska ni inte lägga på altaret åt HERREN.

²³ Ett djur av nöt eller småboskap som har någon lem för stor eller för liten kan du offra som frivilligt offer, men som löftesoffer blir det inte välbehagligt.

²⁴ Ni får inte offra åt HERREN ett djur vars testiklar blivit klämda, krossade, avslitna eller bortskurna. Sådant ska ni inte göra i ert land.

²⁵ Inte heller av en utlänning ska ni ta emot och offra sådana djur till mat åt er Gud, för de är skadade, de har en defekt. Genom sådana blir ni inte välbehagliga.

²⁶ HERREN talade till Mose. Han sade:

²⁷ När en kalv, ett lamm eller en killing har fötts, ska djuret dia sin mor i sju dagar. Men från den åttonde dagen är det välbehagligt som eldsoffergåva åt HERREN.

²⁸ Ni ska inte slakta något djur, vare sig av nöt eller småboskap, på samma dag som dess avkomma.

²⁹ När ni vill offra ett gemenskapsoffer åt HERREN, ska ni offra det på sådant sätt att ni blir välbehagliga.

³⁰ Det ska ätas samma dag. Ni ska inte lämna något av offret kvar till nästa morgon. Jag är HERREN.

³¹ Ni ska hålla mina bud och följa dem. Jag är HERREN.

³² Ni ska inte ohelga mitt heliga namn, för jag ska hållas helig bland Israels barn. Jag är HERREN som helgar er

³³ och som har fört er ut ur Egyptens land för att vara er Gud. Jag är HERREN.

23

Herrens högtider

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Israels barn: HERRENS högtider ska ni utlysa som heliga sammankomster, de är mina högtider.

Sabbaten

³ Under sex dagar ska arbete utföras, men den sjunde dagen är vilosabbat, en dag för helig sammankomst. Inget arbete ska ni då utföra. Det är HERRENS sabbat, var ni än bor.

Påskan och det osyrade brödets högtid

⁴ Detta är HERRENS högtider, de heliga sammankomster som ni ska utlysa på bestämda tider:

⁵ I första månaden, på kvällen den fjortonde dagen i månaden, är HERRENS påsk.

⁶ Och på femtonde dagen i samma månad är HERRENS osyrade bröds högtid. Då ska ni äta osyrat bröd i sju dagar.

23:3 2 Mos 20:9, 31:13f, 35:2, 5 Mos 5:12f, Luk 13:14. **23:3** vilosabbat Hebr. shabbát betyder "vila" (se 2 Mos 16:23f, 20:8f). Sabbaten varar mellan fredag kväll (Luk 23:54) och lördag kväll, eftersom dygnet räknas från afton till afton (1 Mos 1). **23:5** 2 Mos 12:15f, 23:15, 4 Mos 28:16f, 5 Mos 16:1. **23:5** första månaden ... fjortonde dagen Påskan infaller vid fullmåne i mars-april. **23:5** påsk Hebr. pésach betyder "gå förbi, skona" (se 2 Mos 12:11f). Högtiden kretsar kring påskalammet (2 Mos 12:21f, Luk 22:7f, 1 Kor 5:7) och befrielsen från Egypten.

⁷ På den första dagen ska ni hålla en helig sammankomst och inte utföra något arbete.

⁸ Och ni ska offra eldsoffer åt HERREN i sju dagar. På sjunde dagen ska ni återigen hålla en helig sammankomst och inte utföra något arbete.

Förstlingsfrukten

⁹ HERREN talade till Mose. Han sade:

¹⁰ Säg till Israels barn: När ni kommer in i det land som jag ger er och ni bärgar in dess skörd, ska ni ta den kärve som är det första av er skörd och bära den till prästen.

¹¹ Den kärven ska han lyfta inför HERRENS ansikte så att ni räknas som välbehagliga. Dagen efter sabbaten ska prästen lyfta den.

¹² Den dag ni lyfter kärven ska ni offra ett felfritt, årsgammalt lamm som brännoffer åt HERREN.

¹³ Som matoffer till det ska ni offra två tiondels efa fint mjöl, blandat med olja, ett eldsoffer åt HERREN till en ljuvlig doft, och som dryckesoffer till det en fjärdedels hin vin.

¹⁴ Ni ska inte äta något av den nya skörden, varken bröd eller rostade ax eller korn av grönskuren säd, inte förrän den dagen då ni har burit fram offergåvan åt er Gud. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor.

Veckohögtiden eller pingsten

¹⁵ Sedan ska ni räkna sju hela sabbater från dagen

23:11 Dagen efter sabbaten På söndag morgon i påskveckan, tiden då "Kristus uppstått från de döda som förstlingen av de insomnade" (1 Kor 15:20). **23:13** två tiondels efa fint mjöl ... en fjärdedels hin vin Ca 4,5 liter mjöl och 1 liter vin. **23:15** 2 Mos 23:16, 5 Mos 16:9f.

efter sabbaten, från den dag då ni bar fram lyftofferkärven.

¹⁶ Femtio dagar ska ni räkna, fram till dagen efter den sjunde sabbaten. Då ska ni bära fram ett nytt matoffer åt HERREN.

¹⁷ Från de orter där ni bor ska ni bära fram lyftofferbröd, två kakor gjorda av två tiondels efa fint mjöl, bakade med surdeg. De är en förstlingsgåva åt HERREN.

¹⁸ Och tillsammans med brödet ska ni föra fram sju felfria, årsgamla lamm, en ungtjur och två baggar som brännoffer åt HERREN, med det matoffer och dryckesoffer som hör till. Det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för HERREN.

¹⁹ Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer och två årsgamla lamm som gemenskapsoffer.

²⁰ Prästen ska lyfta dem som ett lyftoffer inför HERRENS ansikte tillsammans med förstlingsbröden som bärs fram med de båda lammen. De ska vara helgade åt HERREN och tillhöra prästen.

²¹ Och samma dag ska ni utlysa en helig sammankomst, som ni ska hålla. Inget arbete ska ni då utföra. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor.

²² När ni bärgar skörden i ert land ska du inte skörda till yttersta kanten av din åker, och du ska

23:16 Femtio dagar På grekiska pentekosté, som på svenska blivit "pingst". Pingsten kallas på hebreiska shavuot eller veckohögtiden (5 Mos 16:10f) och infaller vid veteskörden i maj-juni.

23:20 förstlingsbröden Pingstens förstlingsbröd bakades av årets första veteax, medan påsken var inledningen på kornskörden (jfr Rut 2:23 med not). Förstlingsskörden används i NT som bild för de första Kristustroende (Jak 1:18, Apg 2:41).

23:22 3 Mos 19:9f, 5 Mos 24:19.

inte heller plocka ströaxen efter din skörd. Du ska lämna kvar det åt den fattige och åt främlingen. Jag är HERREN er Gud.

Nyårshögtiden

²³ HERREN talade till Mose. Han sade:

²⁴ Säg till Israels barn: I sjunde månaden, på första dagen i månaden, ska ni hålla sabbatsvila, en minneshögtid med basunklang, en helig sammankomst.

²⁵ Inget arbete ska ni då utföra, och ni ska offra eldsoffer åt HERREN.

Försoningsdagen

²⁶ Och HERREN talade till Mose. Han sade:

²⁷ Men på tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då ska ni hålla en helig sammankomst, och ni ska fasta och offra eldsoffer åt HERREN.

²⁸ På den dagen ska ni inte utföra något arbete, för det är en försoningsdag då försoning bringas för er inför HERREN er Gud.

²⁹ Var och en som inte fastar på denna dag ska utrotas ur sin släkt.

³⁰ Och var och en som utför något arbete på just den dagen ska jag utrota ur hans folk.

³¹ Inget arbete ska ni utföra. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor.

23:24 4 Mos 10:10, 29:1f. **23:24** sjunde månaden, på första dagen Vid nymåne i september-oktober. I senare judendom firas dagen som nyårsdag (Rosh Hashaná). Basunen (hebr. shofár, ett bagghorn, jfr Jos 6:4) samlade folket till hösthögtid när frukt-skörden inbärgades (jfr Matt 24:31, 1 Tess 4:16). **23:27** 3 Mos 16:29f, 4 Mos 29:7f. **23:27** försoningsdagen Hebr. Yom Kippúr. Se kap 16.

³² En vilosabbat ska den vara för er, och ni ska då fasta. På kvällen den nionde dagen i månaden ska ni hålla denna sabbatsvila, från kväll till kväll.

Lövhyddohögtiden

³³ HERREN talade till Mose. Han sade:

³⁴ Säg till Israels barn: På femtonde dagen i samma sjunde månad är det HERRENS lövhyddohögtid i sju dagar.

³⁵ På den första dagen ska man hålla en helig sammankomst och inte utföra något arbete.

³⁶ I sju dagar ska ni offra eldsoffer åt HERREN. På åttonde dagen ska ni hålla en helig sammankomst och offra eldsoffer åt HERREN. Det är en högtidsförsamling. Inget arbete ska ni då utföra.

³⁷ Detta är HERRENS högtider. Ni ska utlysa dem som heliga sammankomster och offra eldsoffer åt HERREN, brännoffer och matoffer, slaktoffer och dryckesoffer, varje dag de bestämda offren för den dagen.

³⁸ Detta är utöver HERRENS sabbater och era övriga gåvor och alla era löftesoffer och alla era frivilliga offer som ni ger åt HERREN.

³⁹ Alltså ska ni på femtonde dagen i sjunde månaden, när ni har hämtat in landets skörd, fira HERRENS högtid i sju dagar. Den första dagen är en sabbatsvila, och den åttonde dagen är också en sabbatsvila.

23:34 2 Mos 23:16, 4 Mos 29:12f, 5 Mos 16:13. **23:34** lövhyddohögtid Hebr. Suckót, en glad skördefest i oktober (5 Mos 16:13f, Neh 8:14f, Joh 7:2f). Lövhyddor användes ute på åkrarna under skördetiden (Jes 1:8). **23:36** 4 Mos 29:12f, 2 Krön 7:8, Joh 7:37.

⁴⁰ På första dagen ska ni ta frukt av era vackraste träd, kvistar av palmer och grenar av lummiga träd och av pilträd, och ni ska glädja er i sju dagar inför HERREN er Guds ansikte.

⁴¹ Ni ska fira denna högtid som en HERRENS högtid sju dagar om året. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte. I sjunde månaden ska ni fira den.

⁴² Då ska ni bo i lövhyddor i sju dagar. Alla infödda i Israel ska bo i lövhyddor,

⁴³ för att era efterkommande ska veta att jag lät Israels barn bo i lövhyddor när jag förde dem ut ur Egyptens land. Jag är HERREN er Gud.

⁴⁴ Och Mose talade till Israels barn om HERRENS högtider.

24

Den gyllene ljusstaken

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Befall Israels barn att bära till dig ren olja av stötta oliver till ljusstaken, så att lamporna kan sättas upp varje dag.

³ Utanför förhänget framför vittnesbördet i uppenbarelsetältet ska Aron ständigt sköta den inför HERRENS ansikte, från kväll till morgon. Det ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte.

⁴ Lamporna på den gyllene ljusstaken ska han ständigt sköta inför HERRENS ansikte.

Skådebröden

⁵ Du ska ta fint mjöl och baka tolv kakor av det.

23:40 Neh 8:14f. **24:2** 2 Mos 27:20f. **24:2** olja av stötta oliver Stötta i mortel, den första pressningen som gav den bästa oljan. **24:5** 2 Mos 25:30.

Varje kaka ska innehålla två tiondels efa.

⁶ Du ska lägga upp dem i två rader, sex i var rad, på det förgyllda bordet inför HERRENS ansikte.

⁷ På varje rad ska du lägga ren rökelse, och den ska vara ett påminnelseoffer för bröden, ett eldsoffer åt HERREN.

⁸ Sabbatsdag efter sabbatsdag ska man ständigt lägga upp dem inför HERRENS ansikte, en gåva av Israels barn till ett evigt förbund.

⁹ De ska tillhöra Aron och hans söner, och de ska äta dem på helig plats, för de är högheliga och är hans del av HERRENS eldsoffer. Detta är en evig stadga.

Smädares och mördares straff

¹⁰ En man som var son till en israelitisk kvinna och en egyptisk man gick ut bland Israels barn. Den israelitiska kvinnans son och en israelitisk man kom då i gräl med varandra i lägret.

¹¹ Och den israelitiska kvinnans son smädade Namnet och hädade. Då förde de honom fram till Mose. Hans mor hette Shelomit, dotter till Dibri, av Dans stam.

¹² De satte honom i förvar för att få ett bestämt uttalande från HERRENS mun.

¹³ Och HERREN sade till Mose:

24:5 kakor ... två tiondels efa Ca 4,5 liter mjöl. Bröden representerade folkets stammar (jfr 1 Kor 10:17). Jesus anknöt till hur kung David en gång åt av skådebröden (1 Sam 21:6, Matt 12:4).

24:6 rader Annan översättning: "staplar" (även i vers 7). **24:7** påminnelseoffer Den del av matoffret som brändes (resten tillhörde prästen, se 2:9f). **24:11** Namnet Dvs Guds namn (se not till 2 Mos 3:14). Hädelse straffades med döden även i t ex Assyrien.

14 För ut hädaren utanför lägret. Sedan ska alla som hörde hädelsen lägga sina händer på hans huvud, och hela församlingen ska stena honom.

15 Till Israels barn ska du säga: Om någon hädar sin Gud kommer han att bära på synd.

16 Och den som smädar HERRENS namn ska straffas med döden. Hela församlingen ska stena honom. Vare sig det är en främling eller en infödd som smädar Namnet ska han dödas.

17 Den som slår ihjäl en människa ska straffas med döden.

18 Och den som slår ihjäl ett boskapsdjur ska ersätta det: liv för liv.

19 Om någon tillfogar sin nästa kroppsskada, ska man göra mot honom som han själv har gjort:

20 bruten lem för bruten lem, öga för öga, tand för tand. Samma skada som han har vållat en annan, ska han själv tillfogas.

21 Den som slår ihjäl ett boskapsdjur ska ersätta det, och den som slår ihjäl en människa ska dödas.

22 En och samma lag ska gälla för er, såväl för främlingen som för den infödde, för jag är HERREN er Gud.

23 Mose talade detta till Israels barn. Och de förde ut hädaren utanför lägret och stenade honom. Israels barn gjorde så som HERREN hade befallt Mose.

24:14 5 Mos 17:7. **24:14** lägga sina händer på hans huvud För att förlägga skulden dit (jfr 4:24). **24:16** 2 Mos 20:7. **24:17** 2 Mos 21:12, 4 Mos 35:16f. **24:19** 2 Mos 21:23, 5 Mos 19:21. **24:20** Matt 5:38f. **24:20** Öga för öga, tand för tand Citeras av Jesus i Matt 5:38. **24:21** 1 Mos 9:6, 2 Mos 21:12. **24:22** 2 Mos 12:49.

25

Sabbatsåret

¹ HERREN talade till Mose på Sinai berg. Han sade:

² Säg till Israels barn: När ni kommer in i det land som jag ger er, ska landet hålla sabbat åt HERREN.

³ Sex år ska du beså din åker och i sex år beskära din vingård och skörda avkastningen från jorden,

⁴ men under det sjunde året ska landet ha sabbatsvila, en HERRENS sabbat. Då ska du inte beså din åker och inte beskära din vingård.

⁵ Det som växer upp av spillsäden efter din skörd ska du inte bärga, och druvorna som växer på dina obeskurda vinstockar ska du inte skörda. Det ska vara ett år av sabbatsvila för landet.

⁶ Vad landets sabbat ändå ger ska ni ha till föda, du själv, din slav och din slavinna, din daglönare och din inneboende, alla som bor hos dig.

⁷ Din boskap och de vilda djuren i ditt land ska också ha sin föda av all dess avkastning.

Jubelåret

⁸ Du ska räkna sju årssabbater, det vill säga sju gånger sju år, så att tiden för de sju årssabbaterna blir fyrtionio.

⁹ Då ska du i sjunde månaden på tionde dagen i månaden låta basunen ljuda med kraftig ton. På

25:2 2 Mos 23:10f. **25:4** sabbatsvila Åkrar i träda återfick näringsämnen och minskade mängden inlagrat salt. **25:9** 3 Mos 23:27f. **25:9** basunen Hebr. shofár, en bagges horn (Jos 6:4). Kallades också jovél (jfr "jubel", vers 10).

försoningsdagen ska ni låta basunen ljuda över hela ert land.

¹⁰ Ni ska helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess invånare. Det ska vara ett jubelår för er. Var och en av er ska då återvända till sin arvedel och var och en av er ska återvända till sin släkt.

¹¹ Ett jubelår ska detta femtionde år vara för er. Då ska ni inte så något, och det som växer upp av spillsäden ska ni inte skörda, och ni ska inte samla in druvorna från era oskurna vinstockar,

¹² för det är ett jubelår. Heligt ska det vara för er. Av markens egen avkastning ska ni få er föda.

¹³ Under ett sådant jubelår ska var och en av er återvända till sin arvedel.

¹⁴ Om ni alltså säljer något till er nästa eller köper något av honom, ska ni inte göra varandra orätt.

¹⁵ Efter antalet år från jubelåret ska du betala din nästa och efter antalet årsgrödor ska han få betalning av dig.

¹⁶ Ju fler åren är, desto högre pris ska du betala, och ju färre de är, desto lägre pris ska du betala. Det är ju ett visst antal grödor han säljer till dig.

¹⁷ Ni ska inte göra varandra orätt, du ska frukta din Gud, för jag är HERREN er Gud.

¹⁸ Ni ska följa mina stadgar och mina lagar ska ni ta vara på och följa. Ni kommer då att bo trygga i landet.

¹⁹ Och landet kommer att ge sin frukt, så att ni har att äta i överflöd, och ni kan bo där i trygghet.

²⁰ Om ni frågar: "Vad ska vi äta under det sjunde året, om vi varken får så eller bärga vår gröda?"

²¹ så ska ni veta att jag ska befalla min välsignelse att komma över er under det sjätte året, så att det ger gröda för tre år.

²² Ännu när ni sår under det åttonde året ska ni ha av den gamla grödan att äta. Ända tills grödan har kommit in på det nionde året ska ni ha gammal säd att äta.

²³ När ni säljer jord ska ni inte sälja den för all framtid, för landet är mitt. Ni är främlingar och gäster hos mig.

²⁴ I hela det land ni får till besittning ska ni medge rätt att köpa tillbaka jordegendom.

²⁵ Om din broder blir fattig och säljer något av sin besittning, ska hans återlösare komma till honom och lösa tillbaka det brodern har sålt.

²⁶ Om någon inte har någon återlösare, men själv får möjlighet att skaffa vad som behövs för återköp,

²⁷ ska han räkna efter hur många år som gått efter försäljningen och betala lösen för de återstående åren till den han sålde åt. Han ska så återvända till sin egendom.

²⁸ Men om han inte kan skaffa vad som behövs för att betala honom, ska det han har sålt förbli i köparens hand till jubelåret. Men på jubelåret ska det frånträdas, och han ska återvända till sin arvedel.

²⁹ Om någon säljer ett hus i en stad som är omgiven av murar, ska han ha rätt att återlösa det inom ett år efter försäljningen. Hans rätt att återlösa det är då begränsad till viss tid.

³⁰ Men om det inte har köpts tillbaka när ett helt år har gått ska huset, om det ligger i en stad som är omgiven av murar, förbli köparens och hans efterkommandes egendom för alltid. Det ska då inte frånträdas på jubelåret.

³¹ Men hus i byar som inte är omgivna av murar ska räknas till landets åkermark. De ska kunna återlösas, och på jubelåret ska de frånträdas.

³² Angående leviternas städer ska leviterna ha evig rätt att återlösa husen i de städer som är deras arvsbesittning.

³³ Även om någon annan levit löser in det sålda huset i den stad där han har sin egendom ska det frånträdas på jubelåret, för husen i levitstäderna är leviternas arvsbesittning bland Israels barn.

³⁴ Och ett fält som är betesmark utanför någon av deras städer får inte säljas, för det är deras eviga arvedel.

Barmhärtighet mot skuldsatta

³⁵ Om din broder blir fattig och inte kan försörja sig hos dig, ska du ta dig an honom. Som en främling eller inneboende ska han få leva hos dig.

³⁶ Du ska inte ockra mot honom eller ta ränta, utan du ska frukta din Gud och låta din broder leva hos dig.

³⁷ Du ska inte låna honom pengar mot ockerränta eller ge honom av din mat mot ränta.

³⁸ Jag är HERREN er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land för att ge er Kanaans land och vara er Gud.

39 Om din broder råkar i fattigdom hos dig och säljer sig åt dig, ska du inte låta honom utföra slavarbete.

40 Som en daglönare och en inneboende ska han vara hos dig. Fram till jubelåret ska han tjäna hos dig.

41 Då ska han lämna dig, han själv och hans barn tillsammans med honom, och han ska återvända till sin släkt och till sina fäders arvedel.

42 De är ju mina tjänare som jag har fört ut ur Egyptens land. De ska inte säljas som man säljer slavar.

43 Och du ska inte härska över dem med hårdhet. Du ska frukta din Gud.

44 Men om du vill skaffa dig en slav eller slavinna, ska du köpa en sådan från hednafolken som bor runt omkring er.

45 Ni kan också köpa slavar bland barnen till dem som bor ibland er och bland deras släktingar som ni har hos er och som är födda i ert land. De ska förbli er egendom.

46 Dem kan ni ha att lämna som arv åt era barn efter er, till egendom och besittning. Dem kan ni ha till slavar för all framtid. Men bland era bröder, Israels barn, ska ingen härska över den andre med hårdhet.

47 Om en främling eller inneboende hos dig kommer till välstånd och en av dina bröder råkar i fattigdom hos honom och säljer sig åt främlingen som bor hos dig, eller åt någon annan som tillhör en främmande släkt,

⁴⁸ ska han kunna bli friköpt sedan han har sålt sig. Någon av hans bröder kan friköpa honom.

⁴⁹ Eller också kan hans farbror eller hans kusin friköpa honom, eller någon annan nära släkting, eller han själv om han klarar det och kan köpa sig fri.

⁵⁰ Då ska han tillsammans med den som köpt honom räkna efter hur lång tid som gått, från det år då han sålde sig, fram till jubelåret. Det pris han såldes för ska uppskattas efter årens antal. Hans arbetstid hos honom ska beräknas till samma värde som en daglönares.

⁵¹ Om det ännu är många år kvar, ska han som lösen för sig betala en motsvarande del av det pengabelopp som han köptes för.

⁵² Om däremot bara några få år återstår till jubelåret, ska han tillgodoräkna sig det och betala lösen för sig efter antalet av sina år.

⁵³ Han ska behandlas som en daglönares som anställs år för år. Ingen får inför dina ögon härska över honom med hårdhet.

⁵⁴ Men om han inte blir löst på något av de nämnda sätten ska han frigges på jubelåret, han själv och hans barn tillsammans med honom,

⁵⁵ för Israels barn är mina tjänare. De är mina tjänare som jag har fört ut ur Egyptens land. Jag är HERREN er Gud.

25:50 samma värde som en daglönares Troligen ungefär tio siklar eller drygt 100 gram silver per år (enligt samtida källor, jfr Dom 17:10). Framemot nytestamentlig tid hade inflationen höjt daglönares årsinkomst till motsvarande ca 75 siklar per år, Matt 20:2.

26

Lydnadens lön

¹ Ni ska inte göra er några avgudar och inte resa upp åt er någon avbild eller stod och inte heller i ert land sätta upp några stenar med bilder för att tillbe dem, för jag är HERREN er Gud.

² Mina sabbater ska ni hålla, och min helgedom ska ni vörda. Jag är HERREN.

³ Om ni vandrar efter mina stadgar och håller mina bud och följer dem,

⁴ ska jag ge er regn i rätt tid så att jorden ger sin gröda och träden på marken bär sin frukt.

⁵ Trösktiden ska hos er räcka till vinbärgningen, och vinbärgningen ska räcka till såningstiden, och ni ska ha bröd nog för att äta er mätta och ni ska bo trygga i ert land.

⁶ Och jag ska ge frid i landet, ni ska få ro och ingen ska skrämma er. Jag ska göra slut på vildjuren i landet, och inget svärd ska gå fram genom ert land.

⁷ Ni ska jaga era fiender framför er, och de ska falla för era svärd.

⁸ Fem av er ska jaga hundra framför sig, och hundra av er ska jaga tiotusen, och era fiender ska falla för era svärd.

⁹ Jag ska vända mig till er och göra er frukt samma och föröka er, och jag ska upprätthålla mitt förbund med er.

26:1 2 Mos 20:4f, 5 Mos 5:8f, 16:21f, Ps 81:10f, 97:7. **26:2** 2 Mos 20:8, 3 Mos 19:30. **26:3** 5 Mos 7:12, 11:13f, 28:1f. **26:4** regn i rätt tid Livsviktigt för ett jordbrukande folks överlevnad (jfr 5 Mos 11:10f).

26:8 5 Mos 32:30, Jos 23:10, 2 Krön 14:9, 12. **26:9** Hes 37:26f.

¹⁰ Gammal gröda, som legat inne länge, ska ni ha att äta. Ni ska tvingas skaffa undan den gamla för den nya.

¹¹ Och jag ska resa upp min boning mitt ibland er, och jag ska inte avvisa er.

¹² Jag ska vandra bland er och vara er Gud, och ni ska vara mitt folk.

¹³ Jag är HERREN er Gud som förde er ut ur Egyptens land, för att ni inte skulle vara slavar där. Jag har brutit sönder ert ok och låtit er gå med upprätt huvud.

Olydnadens följder

¹⁴ Men om ni inte hör på mig och inte gör efter alla dessa bud,

¹⁵ om ni föraktar mina stadgar och avvisar mina lagar, så att ni inte följer alla mina bud utan bryter mitt förbund,

¹⁶ då ska också jag handla på samma sätt mot er. Jag ska straffa er med skräck, med tärande sjukdom och feber, så att era ögon försmäktar och er själ tynar bort. Och ni ska så er säd förgäves, för era fiender ska äta den.

¹⁷ Jag ska vända mitt ansikte mot er, och ni ska bli slagna av era fiender. De som hatar er ska råda över er, och ni ska fly, även om ingen förföljer er.

¹⁸ Om ni trots detta inte lyssnar till mig, ska jag tukta er sjufalt värre för era synders skull.

¹⁹ Jag ska krossa er stolta makt och låta er himmel bli som järn och er jord som koppar.

²⁰ Er möda ska vara förgäves, för er jord ska inte ge sin gröda och träden i landet ska inte bära frukt.

²¹ Om ni ändå gör mig emot och inte vill lyssna på mig, ska jag slå er sjufalt värre, som era synder förtjänar.

²² Jag ska sända över er vilddjur, som ska döda era barn och fördärva er boskap och få er att minska i antal så att era vägar blir öde.

²³ Om ni trots detta inte låter varna er av mig utan står mig emot,

²⁴ ska också jag stå er emot och slå er sjufalt för era synders skull.

²⁵ Jag ska låta er drabbas av ett hämndens svärd som ska hämnas mitt förbund, och ni ska samlas i städerna. Men där ska jag sända pest ibland er, och ni ska bli överlämnade i fienders hand.

²⁶ Jag ska fördärva ert livsuppehälle så att ert bröd ska kunna bakas i en enda ugn av tio kvinnor. Brödet ska lämnas ut efter vikt, och när ni äter ska ni inte bli mätta.

²⁷ Om ni trots detta inte lyssnar till mig utan står mig emot,

²⁸ ska också jag i vrede stå er emot och tukta er sjufalt för era synders skull.

26:19 5 Mos 28:23. **26:19** er himmel ... som järn och er jord som koppar Syftar på svåra torrperioder (2 Kung 17-18, Amos 4:7f, Hagg 1:10f). **26:22** Hes 14:15. **26:24** 2 Sam 22:27, Ps 18:27.

26:26 Hes 4:16.

29 Ni ska tvingas äta era söners och döttrars kött.

30 Jag ska ödelägga era offerhöjder och utrota era solstoder. Jag ska kasta era döda kroppar på era eländiga avgudars döda kroppar, och jag ska visa er ifrån mig.

31 Jag ska göra era städer till ruiner och ödelägga era helgedomar, och jag ska inte mer med välbehag känna doften av era offer.

32 Jag ska själv ödelägga landet, så att era fiender som bor där ska häpna över det.

33 Men er ska jag sprida ut bland hednafolken och jag ska förfölja er med draget svärd. Så ska ert land bli en ödemark och era städer ruiner.

34 Då ska landet få gottgörelse för sina sabbater under hela den tid som det ligger öde och ni är i era fienders land. Ja, då ska landet vila och få gottgörelse för sina sabbater.

35 Hela den tid det ligger öde ska det hålla sabbat och få den vila det inte fick på era sabbater, då ni bodde där.

36 Och åt dem som blir kvar av er, ska jag ge försagda hjärtan där de är i sina fienders länder, så att de jagas på flykten av ett prasslande löv som rörs av vinden. De ska fly som om de flydde för svärd och falla, även om ingen förföljer dem.

26:29 5 Mos 28:53, 2 Kung 6:29, Jer 19:9, Klag 4:10. **26:29** tvingas äta era söners och döttrars kött Desperata svältande människor drevs till kannibalism vid t ex utdragna beläringar (2 Kung 6:28f, Jer 19:9, Klag 4:10). **26:30** Hes 6:4f. **26:30** solstoder Annan översättning: "rökelsealtaren" (jfr 2 Krön 30:14). **26:31** Jer 1:13. **26:32** 2 Krön 36:19f, Jer 19:8, 25:9. **26:33** 5 Mos 28:64f, Jer 9:16, 15:7. **26:34** 2 Krön 36:21. **26:36** Jes 30:17.

³⁷ De ska stupa på varandra som om de stupade för svärd, även om ingen förföljer dem. Ni ska inte kunna hålla stånd mot era fiender.

³⁸ Ni ska förgås bland hednafolken, och era fienders land ska förtära er.

³⁹ De som blir kvar av er ska genom sin egen missgärning tyna bort i era fienders land. Också genom sina fäders missgärning ska de tyna bort, liksom dessa har gjort.

⁴⁰ De ska bekänna den missgärning de själva har begått och den deras fäder har begått, att de har handlat trolöst mot mig och stått emot mig,

⁴¹ så att också jag måste stå emot dem och föra bort dem till deras fienders land. Då ska deras oomskurna hjärtan tvingas att ödmjuka sig, och de ska få lida för sin missgärning.

⁴² Då ska jag tänka på mitt förbund med Jakob, och jag ska också tänka på mitt förbund med Isak och på mitt förbund med Abraham. Och jag ska tänka på landet,

⁴³ för landet ska överges av dem och få gottgörelse för sina sabbater genom att ligga öde när folket är borta. Själva ska de få lida för sin missgärning, just därför att de förkastade mina lagar och därför att de avvisade mina stadgar.

⁴⁴ Men när de är i sina fienders land ska jag trots detta inte förkasta eller avvisa dem så att jag förgör dem och bryter mitt förbund med dem, för jag är HERREN deras Gud.

⁴⁵ Nej, dem till godo ska jag tänka på förbundet med fäderna, som jag förde ut ur Egyptens land

inför hednafolkens ögon, för att jag skulle vara deras Gud. Jag är HERREN.

⁴⁶ Dessa är de stadgar, domslut och lagar som HERREN fastställde mellan sig och Israels barn på Sinai berg genom Mose.

27

Återlösning av det som tillhör Herren

¹ HERREN talade till Mose. Han sade:

² Säg till Israels barn: Om någon ger ett heligt löfte, ska du bestämma lösensumman åt HERREN för personerna.

³ Gäller det en man mellan tjugo och sextio år gammal ska du bestämma det till femtio siklar silver efter helgedomssikelns vikt.

⁴ Gäller det en kvinna ska du fastställa värdet till trettio siklar.

⁵ Gäller det någon som är mellan fem och tjugo år gammal, ska värdet du fastställer vara tjugo siklar för en pojke och tio siklar för en flicka.

⁶ Gäller det någon som är mellan en månad och fem år gammal, ska värdet du bestämmer vara fem siklar silver för en pojke och tre siklar silver för en flicka.

⁷ Gäller det någon som är sextio år gammal eller över, ska värdet du bestämmer vara femton siklar för en man och tio siklar för en kvinna.

⁸ Om någon är så fattig att han inte kan betala det värde du bestämmer ska han ställas fram inför

27:2 lösensumman Personer som helgades åt Herrens tjänst (t ex 1 Sam 1:11) kunde friköpas för en summa motsvarande deras arbetskraft. En vuxen arbetare kunde tjäna ca 10 siklar silver, drygt 100 gram, om året (jfr Dom 17:10).

prästen, som ska fastställa ett värde för honom. Efter vad den som gjort löftet kan betala ska prästen fastställa värdet för honom.

⁹ Om det gäller boskap av de slag man får bära fram som offer åt HERREN, ska allt sådant vara heligt sedan man gett det åt HERREN.

¹⁰ Man får inte utväxla eller byta ut det, varken ett bättre mot ett sämre eller ett sämre mot ett bättre. Om någon ändå byter ut ett djur mot ett annat, ska både det förra och det som lämnats i utbyte vara heligt.

¹¹ Men om det gäller ett orent djur som man inte får bära fram som offer åt HERREN, ska djuret ställas fram inför prästen.

¹² Han ska fastställa dess värde med hänsyn till om det är bättre eller sämre. Som du, prästen, fastställer det, så ska det vara.

¹³ Om ägaren vill lösa djuret, ska han till värdet du har bestämt lägga en femtedel av värdet.

¹⁴ Om någon helgar sitt hus som något heligt åt HERREN, ska prästen fastställa dess värde med hänsyn till om det är bättre eller sämre. Som han fastställer dess värde, så ska det vara.

¹⁵ Om den som har helgat sitt hus vill lösa det, ska han till det värde i pengar som du har bestämt lägga en femtedel. Då blir det hans.

¹⁶ Om någon helgar åt HERREN en åkermark av den egendom han ärvt, ska du bestämma dess värde efter utsädet på den. Varje homer utsäde ska

motsvara femtio siklar silver.

¹⁷ Om han helgar sin åker ända från jubelåret, ska det förbli vid det värde du bestämmer.

¹⁸ Men om han helgar sin åker efter jubelåret, ska prästen beräkna pengavärdet åt honom efter det antal år som återstår till nästa jubelår. Ett motsvarande avdrag ska göras på det värde du förut har bestämt.

¹⁹ Om den som har helgat åkern vill lösa den, ska han lägga till en femtedel till det pris du har bestämt. Då förblir den hans.

²⁰ Om han inte löser åkern utan säljer den till någon annan får åkern sedan inte lösas,

²¹ utan när den frånträds på jubelåret ska den vara helgad åt HERREN som vigd mark. Hans egendom tillfaller då prästen.

²² Om någon helgar åt HERREN en åker som han har köpt och som inte hör till den egendom han ärvt,

²³ ska prästen räkna ut det bestämda värdet åt honom fram till jubelåret, och samma dag ska han erlægga den summa som du har bestämt. Den ska vara helgad åt HERREN.

²⁴ Men på jubelåret ska åkern gå tillbaka till den som den köpts ifrån, till den som ägde den som sin egendom.

²⁵ När du bestämmer ett värde ska det alltid bestämmas i helgedomssiklar, sikeln räknad till tjugo gera.

27:16 homer utsäde ... femtio siklar silver Ca 220 liter säd och drygt 0,5 kg silver. Kan mycket ungefärligt ha motsvarat drygt ett tunnland eller en halv hektar mark (ca 70 x 70 meter). **27:24**

3 Mos 25:10.

26 Det som är förstfött bland boskap och som tillhör HERREN redan som förstfött ska ingen helga. Vare sig det är en oxe eller ett får tillhör det redan HERREN.

27 Men om det är fråga om något orent djur, ska man lösa det efter det värde du bestämmer och lägga till femtedelen av värdet. Om det inte blir löst, ska det säljas efter det värde du bestämmer.

28 Gäller det något vigt som någon har avskilt åt HERREN från det han äger, antingen en människa eller ett boskapsdjur eller den åker som han har fått i arv, får det varken säljas eller lösas. Allt som är vigt är högheligt och tillhör HERREN.

29 En människa som är vigd åt förintelse får aldrig lösas. Hon måste dödas.

30 Allt tionde av jorden tillhör HERREN, både av markens säd och av trädens frukt. Den är helgad åt HERREN.

31 Om någon vill lösa något av sitt tionde ska han lägga till femtedelen av värdet.

32 För tionde av nöt eller småboskap gäller följande: Av allt som går under herdestaven ska vart tionde djur vara helgat åt HERREN.

33 Man ska inte undersöka om det är bättre eller sämre, och man får inte byta ut det. Om någon ändå byter ut djuret, ska både detta och det som har

27:26 2 Mos 13:2, 4 Mos 3:12, 8:17, Luk 2:23. **27:28** 5 Mos 7:2, Jos 6:18f. **27:28** vigt Hebr. charám innebar att överlåta något åt Herren och avskilja det från människornas värld. Grova brottslingar som mördare (4 Mos 35:31) och avgudadyrkare (2 Mos 22:20) vigdes åt förintelse (vers 29, jfr även Jos 7:25). **27:29** 1 Sam 15:3, 9f. **27:30** 5 Mos 14:22f.

lämnats i utbyte vara helgat åt HERREN. Det får inte lösas.

³⁴ Dessa är de bud som HERREN genom Mose gav Israels barn på Sinai berg.

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09